

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

13. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

30. BŘEZNA 2014

Z obsahu:

S Ježíšem na poušti

První postní kázání
P. Raniera Cantalamessy,
14. 3. 2014
- strana 2 -

Síla víry a odvaha k víře spojeny ve službě bližním

Blahoslavený Vilmos
Apor, biskup a mučedník
(1892-1945)
- strana 5 -

Myslela jsem, že po takové zradě nemůže být žádné odpuštění

Svědectví ze San Martina
di Schio
- strana 6 -

Neblahý signál

O návrhu belgického
zákona, který má povolit
eutanazii
od 12. roku života
- strana 7 -

Knihovnička

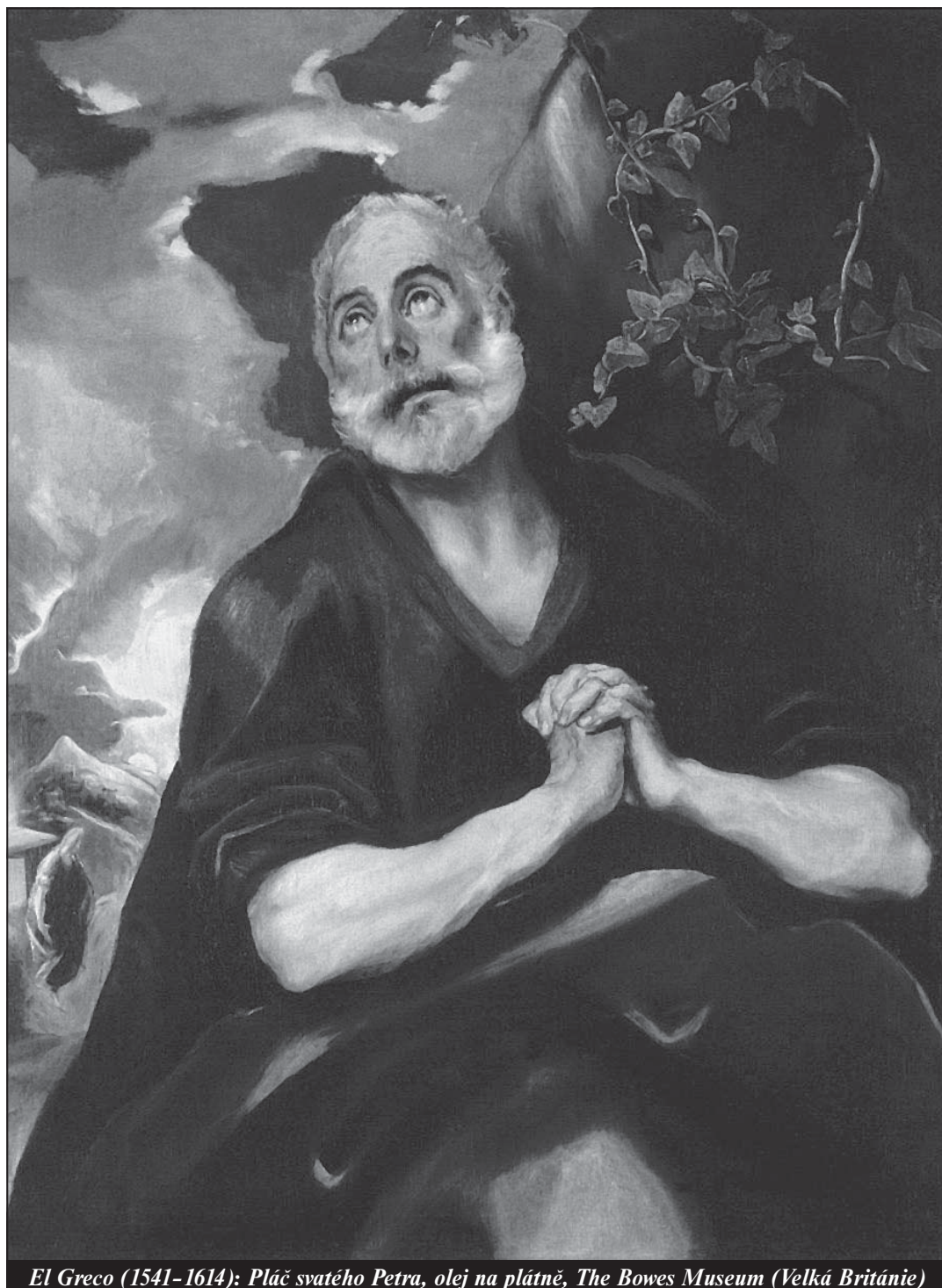
Peter J. Matuška: Zpověď
- strana 8 -

Odpusť nám naše viny

P. Silvestr M. Braito OP
- strana 10 -

Bohovražda a kdo za ni může (3 - dokončení)

- strana 12 -

El Greco (1541-1614): Pláč svatého Petra, olej na plátně, The Bowes Museum (Velká Británie)

Editorial

Konečně jsi přišel ke mně, jak velice jsem na tebe čekal! Nejen svědectví Cinzie o svém obrácení (str. 6), ale i další texty jsou spojeny s tématem hříchu, obrácení se k Bohu a k přijetí jeho milosrdenství. Můžeme říci: nic nového. Ale: Nesešli jsme z přímé cesty ke Kristu, nezatoulali jsme se složitým hledáním Boha ve věcech, které jsou dílem omylného člověka? Pak je třeba připomenout si to, co je podstatné pro zdravý duchovní život, co je pravdami křesťanství, vedoucími neomylně ke spáse.

Proto je také nanejvýš nutné obrátit se do vlastního srdce a v něm hledat Boha, protože tam je Boží obraz ukryt. K tomu vybízí P. Raniero Cantalamessa ve svém kázání, které předkládáme místo katecheze Svatého otce, jenž prožíval exercicie. A abychom byli schopni najít Boží obraz v nás, je třeba postit se také od obrazů (televize, tisk, reklamy) a od špatných slov, jak P. Cantalamessa dále vybízí. A uvádí i důležitou pravdu: Nevěři v ďábla, kdo nevěři v Boha. Ale zároveň připomíná, že Kristus ďábla přemohl. A proto nám ďábel nemůže uškodit, pokud se k němu my sami nepřiblížíme.

Jak vypadá průběh pokušení v duši nezralého a zralého člověka, stručně představuje Peter J. Matuška ve své knize *Zpověď*. (str. 8) A v 1. kapitole se pak podrobněji zabývá nejzákladnější skutečností křesťanství – vírou v Boha. Je jistě užitečné, abychom se v době postní podívali na svou víru jinými než svými očima.

Hlubší duchovní zamyšlení nad tím, co hřích způsobuje v duši Božího dítěte, které odešlo z domu Otcova, představuje text P. Silvestra M. Braita, a to způsobem místy až dojemným. (str. 10) Mnohé skutečnosti si v rychlém běhu života snad ani pořádně neuvědomujeme...

Kristus ďábla přemohl – svou smrtí na kříži. Proto máme naději, že i my, otevřeme-li Kristu své srdce, nad nástrahy a pokušeními ďábla budeme vítězit. Nejcennější posilou nám je mše svatá, neboť Kristova smírná oběť na kříži a oběť mše svaté je jedna jediná oběť lišící se způsobem, jak říká v závěru svého pojednání o bohovraždě Michal Kretschmer. (str. 12)

A v Roce rodiny nám může být povzbuzením životní oběť bl. Vilmore Apory, který nastavil své tělo, aby bránil ženy a děti, jimž v biskupském sídle poskytl ochranu na konci 2. světové války. (str. 5) Jedna z jeho posledních vět byla: „To si zasloužilo oběť!“ Může to být výzva také pro naše zamyšlení: Co Bůh ode mne žádá jako oběť, abych tak přispěl k duchovní obrodě a záchraně světa?

Daniel Dehner

S Ježíšem na poušti

První postní kázání

P. Raniera Cantalamessa, 14. 3. 2014

P. Raniero Cantalamessa pronesl ve vatikánské kapli *Redemptoris Mater* první postní kázání, sice v nepřítomnosti Svatého otce, ale na jeho přání, pro ty členy římské kurie, kteří se neúčastnili exercicií v Aricci.

Tématem první promluvy postního cyklu papežského kazatele byl Ježíšův čtyřicetidenní pobyt na poušti, který v dějinách napodobily celé zástupy mužů i žen. Pozvání následovat Ježíše na poušť, řekl P. Cantalamessa, však není určeno jenom mnichům a eremitům, ale všem, bez rozdílu. „Postní doba je příležitostí prožít poušť, aniž bychom opouštěli každodenní činnost,“ řekl a doplnil citací ze sv. Augustina (*In Ioh. Ev.*, 18,10):

„Vstupte do svého srdce! Chcete se vzdálit od sebe? Vraťte se ze svého toulání, které vás odvedlo z cesty, vraťte se k Pánu. On je připraven. Vstup nejprve do svého srdce ty, který se s touláním odrazil sobě samému. Neznáš sám sebe, hledej Toho, kdo tě stvořil. Vrať se do svého srdce, odpoutej se od těla. Vrať se do srdce a zkoumej, co snad vnímáš z Boha, protože tam je Boží obraz, v nitru člověka přebývá Kristus.“

Co však je a co představuje srdce, jež je tak často zmiňováno v Bibli i v běžné lidské mluvě? – tázal se papežský kazatel a pokračoval:

„Mimo oblast lidské fyziologie, kde není než vitálním tělesným orgánem, je srdce nejhlubším metafyzickým místem člověka, nitrem, kde každý žije svoji osobní existenci a subsistuje v sobě, ve vztahu k Bohu, od něhož pochází a v němž nachází svůj cíl, a ve vztahu k druhým lidem a celému stvoření.“

Bohužel, pokračoval P. Cantalamessa, niternost je hodnota, která je v krizi. Některé příčiny této krize jsou starobylé a váží se k naší přirozenosti, „kompozici“ našeho bytí tvořeného tělem i duchem, takže inklinujeme ven, k viditelnosti a mnohosti. Podobně jako vesmír, po počáteční explozi (Big Bang) jsme také my ve fázi expanze. Jsme neustále „na odchodu“ skrze pět bran či oken svých smyslů. *Hrad v nit-*

ru od sv. Terezie je jedním z nejzralejších plodů křesťanského učení o niternosti.

„Existuje však bohužel také »venkovní hrad« a dnes zjišťujeme, že je možné ocitnout se uzamčeni v tomto hradu. Zavržení venku, neschopni vstoupit dovnitř. Jsme vězni zevnějšku! ... Co se dělá na venek, je vystaveno téměř nevyhnutelně riziku pokrytectví. Pohled ostatních lidí má moc vychýlit náš úmysl, podobně jako magnetická pole vlnění. Čin ztrácí svou autenticitu i odměnu. Zdání převažuje nad bytím. Proto Ježíš vybízí, aby se posty, almužny i modlitby konaly »ve skrytosti« (Mt 6,1–4).“

Návrat k niternosti potřebují především osoby zasvěcené službě Bohu, řekl dále papežský kazatel a citoval z promluvy Pavla VI. k představeným jednoho kontemplativního řádu:

„Žijeme dnes ve světě, který jako by zápasil s horečkou zachvacující dokonce i posvátný prostor a samotou. Šum a povyk prostoupily skoro vše. Lidé se už nedovedou usebrat. Uchváčení tisícerými podněty rozptylují svoji energii v nejrůznějších formách moderní kultury. Noviny, časopisy, knihy se vkrádají do nitra našich domů i srdcí. Je mnohem těžší než dříve najít příležitost k usebrání, ve kterém duše dovede být plně zaměstnána Bohem.“

Spíše než půst od pokrmů potřebujeme se dnes postit od obrazů, pokračoval na jiném místě P. Cantalamessa:

„Žijeme v civilizaci obrazů, stali jsme se požírači obrazů. Skrze televizi, tisk a reklamy do nás proudí přívál obrazů. Mnohé z nich jsou nezdravé, proniknuté násilím a zlobou. Jenom rozdmýchávají ty nejhorší pud, které v sobě nosíme. Jsou střížené výslovně ke svádění. Na rozdíl od pokrmů, které podle Písma nejsou nečisté, obrazy ano. Vytvářejí falešný a nereálný pojem o životě se všemi důsledky, které z toho potom plynou v kontaktu s realitou, zvláště mezi mládeží. Pokud si nevytvoříme nějaký filtr či bariéru, zredukujeme zakrátko svoji fantazii i svoji duši na jakési smetiště. Nevědomky se pak má za

Dokončení na str. 4

Připojit se k Ježíši Kristu znamená chodit ve světle, které přinesl na tento svět. Vyhledej ho a zůstávej s ním. Odděl se od těch mnohých, které ovládla temnota, a proto zůstávají slepí. Pán ti chce dnes ukázat, že je obtížnější otevřít oči tomu, koho oslepila jeho pýcha, než uzdravit slepého od narození.

Jeden takový slepec tu již léta sedí u cesty a žebra. Zdejší lidé už jej znají. Tu a tam mu dají nějakou almužnu, ale více pro něho nejsou schopni udělat. Domnívají se, že jeho slepota je trestem za jeho hřích. Soudí tak i Pánovi učedníci, ale tobě i jim se dostává napomenutí, že takové soudy jsou krajně nespravedlivé. Myslíme totiž při nich také na sebe, jako by cizí neštěstí bylo naším ospravedlněním. Neštěstí tohoto žebračky není následek hříchu, ale příležitost, jak zjevit Boží moc a slávu.

K tomuto ubožákovi se přiblížila Boží dobrota dříve, než o ni mohl prosit. Ani neví, co se s ním náhle děje. Neznámý člověk mu místo almužny pomazal oči obyčejným blátem a poslal ho k rybníku, aby se umyl. Nechápe to, ale poslechne a jde. Nabídní se, že ho zavedeš na vykázané místo. Staneš se tak svědkem, jak za tento úkon poslušnosti je odměněn nečekaným darem. Prohlédl a vidí najednou všechno to, čeho se jen dotýkal nebo o čem se mohl jen doslechnout. Zakouší, co to znamená poznávat svět ve světle. *Umyl se a vidí.* Představ si, že by z pohodlnosti nebo z rezignace či z pýchy odmítl odejít k rybníku a propásl tak svou velikou životní šanci. Sdílel s ním jeho radostné překvapení, ale současně si uvědom, zda tě jeho případ nemá upozornit, že se už povážlivě dlouho zdráháš udělat to málo, abys také viděl svět i sebe ve zcela novém a pravém světle.

Zázračná změna, která potkala slepého žebračky, způsobila všeobecný rozruch. Ne všichni mají radost z jeho uzdravení. Jsou tu někteří, kterým se zdá divné, že by ho už neměli vídat na známém místě jako názorný příklad, jak byl potrestán hřích. Jiní nechtějí z opatrnosti ani vzít celý případ na vědomí. Ale jsou tu i vypočítaví donašeči, kteří chtějí být dobře zapsaní, a jdou oznámit vrchnosti, že byl porušen předpis. Člověk, kterému se dostalo milosti, že byl zbaven slepoty, upadl v nemilost u těch, kteří setrvávají ve slepotě.

Dvojitá slepota

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Vy nevíte, odkud je, a otevřel mi oči.

Protože nejsou schopni rozeznávat Boží znamení, usoudili tito sebevědomí soudci, že ve jménu svého zákona potlačí všechno, co přesahuje jejich omezený horizont. Ve své slepotě dospěli k absurdnímu závěru, že ten, kdo prokazuje tak zjevné dobrodiní, je vlastně odsouzenihodný hříšník. Zástup pochlebníků jim právě předvedl živoucí důkaz Ježíšovy božské moci a slitovnosti, který je usvědčuje ze zaslepenosti nejen zázračně nabytým zrakem, ale i svou prostou a nadmíru průkaznou logikou. Bývalý žebraček nepokrytě žasne nad tím, jak je možné, že jeho vzdělaní představení nechápu to, co by mělo být jasné i slepému: *To je právě divné, že nevíte, odkud je. Kdyby ten člověk nebyl od Boha, nemohl by učinit nic.* Ale důvody bývalého žebračky nemají pro ně žádnou váhu. Jak si může dovolit poučovat ty, kteří jsou *Mojžíšovými učedníky?* Mocným, kteří se ocitnou v koncích se svou logikou, zbývá poslední argument: osočování a násilí. *A vyhnali ho ven.* Kolika takových případů budeme ještě svědky!

Ujmi se tohoto Ježíšova svědka, kterého se zatím nezastali ani jeho vlastní rodiče. Po krátké radosti ze slunečního jasasu a pohledu na Boží přírodu byl to pro něho jistě šokující zážitek. Nezahanbil tě svou statečností, s jakou hájil svého Dobrodince, ačkoliv ho ani nezná? Každého, kdo o něm vydává tak neohrožené svědectví, Pán vyhledá, aby mu zjevil sám sebe.

Poklekní spolu s uzdraveným před Pánem a vzdávej dík a chválu Otci, který ho poslal, aby *ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí.* V dnešním dramatickém příběhu jsi mohl poznat zblízka jedny i druhé. Slepota těch, kteří spoléhají jen na svůj domnělý bystrozrak, spočívá v tom, že už nevidí nic jen sebe, a proto také jenom sebe uctívají. Jestliže pravda je ve skutečnosti jiná, než oni usoudili, tím hůře pro pravdu, i kdyby to byl sám Bůh. To je bolestná konfrontace, která se od Golgoty táhne až do skonání času.

Věříš-li v Syna člověka, odděl se se vši rozhodností od zaslepených. Jdi se umýt

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 16,1b.6–7.10–13a

Hospodin řekl Samuelovi: „Naplň svůj roh olejem a jdi! Posílám tě k Jesseovi, Betlémanu, protože jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny.“ Když (Samuel) přišel a spatřil Eliaba, řekl si: „Jistě tenhle je před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však řekl Samuelovi: „Nevšímej si jeho vzhledu ani vysoké postavy, neboť ho vylučuji. Nedívám se totiž jako člověk; člověk soudí podle zdání, Hospodin vidí do srdce.“ Jesse předvedl před Samuela sedm svých synů, ale Samuel řekl: „Mezi nimi Hospodin nevyvolil nikoho.“ A zeptal se: „Jsou to již všichni chlapi?“ Jesse odpověděl: „Ještě je nejmladší, ten pase stáda.“ Samuel tedy řekl Jesseovi: „Pošli pro něho, neboť nesedneme k jídlu, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy a uvedl ho: byl plavovlasý, s krásným očima a milého vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaz ho; to je on.“ Samuel vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. Od toho dne i nadále působil s Davidem Hospodinův duch.

2. čtení – Ef 5,8–14

Bratři! Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je veřejně odsuzujte. Vždyť člověku je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Všechno, co se odsoudí, ukáže se v pravém světle. Všecko totiž, na co se vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká (v Písmě): *Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti.*

Evangelium – Jan 9,1–41

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali:

Dokončení na str. 4

v rybníku Siloe, abys byl světlem v Pánu a žil jako dítě světla. Ovoce tohoto světla totiž záleží ve všestranné dobrotě a v životě podle pravdy. Pravda je v pokoře a pokora je pravda. Bez pokory nikdo není schopen říct *věřím, Pane*, ani když vidí zázrak na vlastní oči.

Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti.

Bratr Amadeus

S Ježíšem na poušti - dokončení ze str. 2

to, že život nabízí všechno, co prezentuje reklama, že všichni jsou krásní a zdraví, každý má kolem sebe krásné věci. Zdá se tedy, že život musí dát toto všechno, a nedá-li, pak nastupuje vzpoura. A je to nejhorší plod toho všeho.“

Další alternativou pústu, kterou můžeme pěstovat, pokračoval P. Cantalamessa, je púst od špatných slov. A těmi nejsou jenom nadávky, ale také jizlivosti, které systematicky odhalují slabou stránku bratří, slova zasévající nesvornost a podezření. Slovo může někdy způsobit více zla než rána pěstí. Papežský kazatel se pak dotknul otázky existence ďábla.

„Hlavním důkazem existence démona v evangeliích nejsou početné exorcismy, tedy případy osvobození od posedlosti zlým duchem, nýbrž skutečnost, že Ježíš je na poušti pokoušen démonem. A potom sva-

tí, protože u nich stejně jako u Ježíše je satan nucen se odhalit.“

Je zcela normální a koherentní, pokračoval Cantalamessa, že nevěří v ďábla ten, kdo nevěří v Boha. Bylo by dokonce tragické, kdyby někdo, kdo v nevěří v Boha, věřil v ďábla. A přece, zamysleme-li se nad tím, právě k tomu v naší společnosti dochází. Démon, satanismus a další související fenomény jsou dnes velice aktuální. Náš technologický a industrializovaný svět překypuje mágy, pouličními čaroději, okultismem, spiritismem, horoskopy, prodavači zařikáadel, amuletů, ale i satanistickými sektami ve vlastním smyslu slova.

„Nejdůležitější věcí, kterou nám křesťanská víra říká, však není to, že ďábel existuje, nýbrž že Kristus ďábla přemohl. Kristus a démon nejsou pro křesťana dva rovné, protikladné principy, jako v někte-

rých dualistických náboženstvích. Ježíš je jediný Pán, satan je tvor, který »se zvrhul«. Je-li mu dána moc nad lidmi, pak proto, aby měli lidé možnost přijmout rozhodnutí a také, aby se člověk »nepyšnil« (srov. 2 Kor 12,7) a nemyslel si, že si vystačí sám a obejde se bez vykupitele. »Satan je blázen«, zpívá se v jednom černošském spirituálu.“

S Kristem se nemáme čeho bát, pokračoval papežský kazatel. Nic a nikdo nám nemůže uškodit, pokud nechceme my sami. Satan, říkal jeden církevní otec, je po Kristově příchodu jako pes na řetězu. Může štěkat a štvát se, jak chce. Avšak nepřiblížíme-li se k němu, nemůže kousnout. Ježíš šel na poušť, aby nás od satana osvobodil.

„Duch Svátý, který vyvedl Ježíše na poušť, vyvádí nyní také nás, abychom se našli s Bohem,“ končil papežský kazatel první kázání letošní postní doby.

Milan Glaser,

Česká sekce Rádia Vatikán

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

„Mistře, kdo zhřešil: on sám, nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ - to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve vidali žebrať, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebrať?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ Ptali se ho tedy: „Jak to, že teď vidíš?“ On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: ‚Jdi k Siloe a umyj se!‘ Šel jsem tedy, umyl se a vidím.“ Ptali se ho: „Kdo je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“ Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vypyávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“

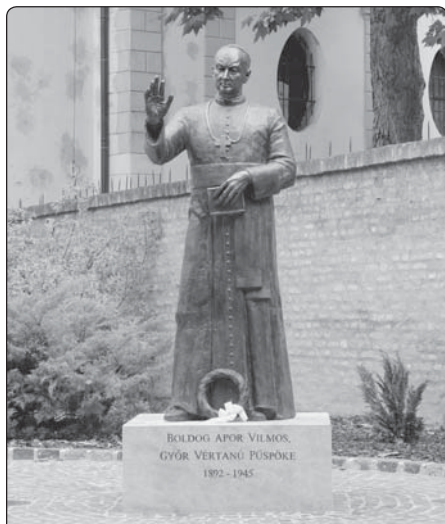
Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat takové zázraky?“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“ Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe.“ To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“ Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím.“ Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal?“

Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“ Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“ Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je - a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“ Řekli mu: „V hříších ses celý narodil - a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena. Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jsme snad i my slepí?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: ‚Vidíme.‘ Proto váš hřích trvá.“

Síla víry a odvaha k víře spojeny ve službě bližním

Blahoslavený Vilmos Apor, biskup a mučedník (1892-1945)

Mnoho bylo řečeno a napsáno o vztahu mezi katolickou církví a židovským národem. Méně je ale známo o skutečných událostech a opravdových postavách z doby holokaustu. Dne 2. dubna (nebo 23. května – pozn. red.) si připomíná církev biskupa, který se mimořádným způsobem ujímal židovského obyvatelstva své země, Maďarska. Blahoslavený Vilmos (Vilém) Apor odsoudil jako biskup

Památník Vilmore Apora, biskupa Györu, na nádvoří Püspökvár

Györu velice brzy všechna protizidovská opatření státu. Řekl jasně, že všichni věřící, kteří se „účastní na zločinech proti svým bližním nebo je schvalují, dopouštějí se smrtelného hříchu propastné zloby“.

Nezůstal ale jenom u slov. Angažoval se ve „Spolku červeného kříže“, který se zvláště staral o pokřtěné Židy a jehož vedení přijal v průběhu 2. světové války. Biskup Apor se ujal také všech lidí židovské víry a protestoval proti zákonu o označovací povinnosti nošení židovské hvězdy a proti zřizování židovských ghet a deportacím. I když jeho hlas sotva došel sluchu u zodpovědných úředníků, nikdy neumkl.

Znevýhodněných se biskup Apor zastával už během doby svého působení jako farář v Gyule (1919-1941). Tam vel-

koryse pomáhal lidem, kteří upadli do nouze už za 1. světové války. Dveře farního dvora byly otevřeny chudým. Vypráví se, že daroval jednomu chudákovi dokonce svoje vlastní boty. Společně s misijní společností podporoval domovy sirotek a vydávání polévek chudým. Prostřednictvím kostelního časopisu, který založil, chtěl bl. Vilmos Apor živit také duše lidí a umožnit jim, aby našli svoji vlast ve víře. Přes svoji charitativní činnost byl aktivní také politicky: Byl členem městské rady a po svém jmenování biskupem byl vyznamenán za své požehnané působení poctou čestného občanství. Jeho celé působení bylo dáno výchovou, kterou dostal.

Vilmos Apor se narodil 29. února 1892 v Segesváru (tenkrát Rakousko-Uhersko, dnes Rumunsko). Jeho otec a matka pocházeli z katolických šlechtických rodin a starali se o dobré vzdělání. To dostal Vilmos Apor u jezuitů, nejprve na gymnáziu a potom v Innsbrucku v Canisianu. Po kněžském svěcení v roce 1915 se stal kaplanem v Gyule a pak byl na krátkou dobu vojenským duchovním, než přišel jako učitel do kněžského semináře v Nagyvaradu. Roku 1919 se stal Vilmos Apor farářem v Gyule a zůstal tam až do roku 1941.

Následující čtyři roky jeho biskupského působení v Györu byly ovlivněny 2. světovou válkou. Vilmos Apor vykonal v této době mnoho mimořádných věcí a rozšířil

Blahoslavený Vilmos Apor

pole svého působení na celou zemi. Tak se stal např. viceprezidentem *Katolické lidové aliance* v Maďarsku. Zvláštní pozornost věnoval seminaristům, které podle svých sil podporoval jako budoucí kněze, a byl vždycky dostupný k pohovorům s faráři své diecéze – věděl z vlastní zkušenosti o starostech ve farnosti. Když byl Győr obsazen Rudou armádou, otevřel biskup Vilmos Apor brány biskupství, aby nabídl ochranu prchajícím lidem. Když vojáci o Velkém pátku vnikli bezohledně do domu, postavil se do obranného postoje před ženy a děti. Vojáci bez zábran stříleli na biskupa a těžce ho zranili.

Ženy a děti zůstaly bez zranění, ale jeho tělo bylo tak těžce zasaženo, že zemřel o několik dnů později, 2. dubna 1945. Jedna z jeho posledních vět byla: „To si zasloužilo oběť!“

Dne 9. listopadu 1997 byl Vilmos Apor blahorečen papežem Janem Pavlem II.

*Z Directorium spirituale 4/2010
přeložil - mp*

Belgický král podepsal zákon o eutanazii dětí a mladistvých

Belgie se stává první zemí na světě, která dovoluje eutanazii pro všechny věkové skupiny bez omezení. Stalo se tak navzdory petici šířené po celé Evropě iniciativou *CitizenGo*, kterou podpořilo více než 210 tisíc lidí. V neděli 2. března král Filip podepsal zákon o eutanazii pro děti a mladistvé. No-

vá norma byla odhlasována belgickým parlamentem 13. února. Král zákon podepsal pod tlakem obav z eventuální konstituční krize, která by mohla vést k rozdělení země, a to navzdory tomu, že s novým rozhodnutím zákonodárců osobně nesouhlasí.

Podle zpráv tiskových agentur

Myslela jsem, že po takové zradě nemůže být žádné odpuštění

Svědectví ze San Martina di Schio

Jmenuji se Cinzia. Je mi 51 let a moje první setkání s Ježíšem se uskutečnilo ve 24 letech. Po době drogové závislosti a bouřlivém životě jsem se z toho mohla vysvobodit s pomocí Matky Boží, která mě vzala za ruku a vedla můj život k Ježíši. Měla jsem velmi pěknou cestu k obrácení. Vykonala jsem pouť do Medžugorje, kde jsem dostala uzdravení duše a tělesné uzdravení svého syna. Dostala jsem ho jako mladé děvče. Potom jsem podnikla pouť do Schia, bylo to na začátku zjevení Renata Barona a neuměla jsem si představit, že bych tady mohla za několik let bydlet.

V Miláně jsem pokračovala ve své cestě víry v hnutí charismatické obnovy. Objevila jsem krásu zpovědi a zakusila Boží odpuštění a jeho velké milosrdenství, mši svatou a skutečnou přítomnost Ježíšovu v Nejsvětější svátosti.

V roce 2000 jsem se vydala na pokyn duchovního otce s jednou modlitební skupinou do Schia. Nebyla jsem o tom moc přesvědčena, měla jsem spíše strach. Přesto jsem byla připravena se přestěhovat. Nyní pokračuji ve svém modlitebním životě, ale satan se vydal na číhanou a začal ihned rušit moji cestu víry. Byla jsem znovu vtažena do světa. Propadla jsem vlažnosti. Modlila jsem se méně a chodila stále více na diskotéky. Vzdálila jsem se od modlitební skupiny. Smyslnost a zába-va mě zase ovládly. Měla jsem neslušná setkání a stala jsem se rychle obětí alkoholu. Začala jsem znovu kouřit marihuanu a už jsem vůbec nechodila na mši. Upadla jsem neúprosně do nejhlubší temnoty. Uvnitř jsem cítila, že působím Ježíši a Marii bolest, ale chtěla jsem tyto myšlenky potlačit, protože jinak bych se cítila špatně. Jaká hloupost! Myslela jsem, že by se mi mohlo samotné dařit a že bych bez Něho mohla žít svůj život. Jaký satanský úsudek! Tak jsem upadla stále více do strachu a zoufalství, až jsem myslela na to, že opustím Schio: „Co bych tu déle dělala?“ Nic mě tady nedrží! Myslela jsem dokonce na to, že

bych si mohla vzít život, protože pro mě už neexistuje spása. Zradila jsem Ježíše po všech těch milostech, které mi daroval. Zapomněla jsem na Boha. Ale Bůh na mě nezapomněl!

Po roce začal v nejhlubším zoufalství v mém srdci doutnat malý a slabý záblesk a cítila jsem, že to tak dále nemohu nechat. Chtěla jsem znovu blíže k Ježíši, ale netroufala jsem si. Měla jsem strach z jeho odsouzení. Jaké pokušení! Nakonec jsem si myslela, že po takové zradě není pro mne žádné odpuštění. Ve svém nitru jsem zapochybovala o jeho nekonečném milosrdenství, ale čas od času se také stalo, že z mé duše vytrysklo „Zdravas Maria“ a prosba o Boží pomoc.

Když jsem o novoroční noci 2011/2012 s přáteli u mne slavila, cítila jsem v sobě hluboký smutek, velkou prázdnotu. Po- dívala jsem se okolo sebe. Byla jsem obklopena lidmi, kteří strávili noc tím, že se opijeli, jedli, kritizovali a podobně... Ptala jsem se sama sebe: „Co tady vlastně dělám? Kdo jsou ti lidé? A kde jsem já?“ Měla jsem pocit, že bych chtěla utéci. Počkala jsem do půlnoci, abych pronesla obvyklá blahopřání, a pak jsem šla rychle pryč. Rozhodla jsem se takový život navždy opustit. Milost Boží na mne znovu sestoupila. Chtěla jsem se smířit s Bohem, ale měla jsem zase strach k Němu přistoupit. Cítila jsem se být přitahována, abych přišla ke svatostánku a ke Královně lásky. V těchto letech jsem toto místo s domýšlivostí zanedbávala! Nemohla jsem si už ani vzpomenout na tajemství

Interiér kaple v San Martino di Schio

růžence. Pokaždé, když jsem šla ke svatostánku, padla jsem před Nejsvětějším a před Madonou na kolena a snažně jsem prosila o jejich pomoc. Jednou modlitbou, která vystupovala z mé duše, byla píseň z charismatického hnutí obnovy. Bylo to vždycky stejné. Proudly slz mi stékaly po tvářích, když jsem to potichu zpívala: „Pane, jsem tady u Tvých nohou, Pane, vyprošuji si od Tebe sílu! Přijmi mne, uzdrav mne, svolávám Tvoji milost na sebe! Osvobod mne, uzdrav mne ... a znovu zrozená budu navždy žít v Tobě!“ Potom jsem chodila sama v parku a modlila se růžencem, aniž bych si na všechno vzpomněla. Někdy jsem přeskočila od radostných tajemství k bolestným..., ale modlila jsem se k Marii a ona věděla...!

Přesto jsem se cítila dále zašpiněná, protože jsem ještě nešla ke zpovědi. Satan pokoušel a dělal všechno, abych tuto svátost nepřijala. Žádný kněz mi nevyhovoval, jeden byl příliš mladý, druhý příliš starý, jiný mě neinspiroval. Zoufala jsem si, že nemohu dostat rozhrěšení, a žila jsem dále ve smrtelném hříchu! A když říkám smrtelný hřích, tak to není žádný žert! Po mnoha dnech jsem prosila Marii, Královnu lásky: „Maria, prosím Tě, nedaří se mi jít k žádnému knězi, ale potřebuji odpuštění Boží. Chci jít svoji cestu s Tebou, chci následovat Tvého Syna. Vyslyš mě, prosím Tě vroucně! Když se mi nepodaří jít k nějakému knězi, pak mi pošli některého, kterého chceš, vyber ho pro mě, pomoz mi, Maria! Začni se mnou ještě jednou!“ To byla moje modlitba po několika měsících ... až nebeská Maminka na moje prosby odpověděla.

Jednoho nedělního rána jsem se probudila s přáním, že půjdu na mši svatou, i když jsem věděla, že nesmím přijímat. Šla jsem na večerní mši, abych si poslechla Boží slovo a vyprosila si jeho pomoc. Během proměňování, především ale při přijímání, když lidé vystupovali, aby přijali Ježíše, jsem propukla ve vzlykání, které nechtělo skončit, a zachvátila mě nekonečně velká touha po Bohu, až jsem se roztřásla. Chtěla jsem Ježíše přijmout, ale nesměla jsem. Plakala jsem jako dítě. Cítila jsem se velmi špatně. Ježíš, který mě očekával s otevřenou náručí, s láskou, s dobrotou, se svým božským slitováním, byl tady... Jednoduché „ano“ z moji strany by už stačilo. Když

jsem toho večera byla zase doma, prosila jsem Marii, aby mi dala milost zpovědi.

V následující neděli jsem šla znovu na mši a stalo se totéž. V průběhu přijímání mě zachvátila podruhé velká touha po domově. Proudly slz a úpěnlivé prosby vystupovaly z mého srdce k Ježíši. Po mši přišel kněz, který ji sloužil, ke mně. Podíval se na mě a podíval se mi do očí. Podívala jsem se také na něho a byla jsem plná úžasu nad touto pozorností. Soustředěně zamířil prstem na mě a řekl: „Pojď se mnou!“ V tomto okamžiku prošla celým mým tělem hrůza, kterou neumím vyjádřit, a jako by mne někdo postrčil do ramenou, šla jsem za knězem do sakristie. Mluvila jsem s ním o své bolesti, ale on nezpovídal. Vyžádal si ode mě slib, abych příští ráno přišla za ním, abych se vyzpovídala. Skoro jsem nespala. Jakým způsobem vyslyšeli Maria a Ježíš tak nehodně děvče, jako jsem byla já! Byla jsem z toho skoro jako omámená.

V pondělí ráno byl zatažený den. Pršelo, blýskalo se a hřmělo. Byla jsem v pokušení nejit za tím knězem (poslední pokus Od-půrce), ale věděla jsem, že Ježíš pro mne připravil něco neobyčejného. A tak se mi podařilo se vyzpovídat. Ježíš mě osvobodil svým nekonečným milosrdenstvím od minulosti. Plakala jsem po celou tu dobu. Cítila jsem, jak se špína rozpouští a jak mě milost Pána zahluje od hlavy k nohám. Při rozhřešení se mi vrátila velká radost a hluboký pokoj.

Uvědomila jsem si, že můj pláč byl pláčem uzdravení, vysvobození, radosti. Bylo mi odpuštěno. Ježíš, dobrý Pastýř, našel ztracenou ovci a přinesl ji zpátky do stáda. Když jsem vyšla ven, uviděla jsem mezi mraky zazářit slunce. To byl začátek nové cesty: Moje radost byla tak velká, že bych ji nejraději vykřičela všem! Běžela jsem domů, svobodná, vznášející se, šťastná. Chválila jsem, zpívala a velebila Boha za tu velkou milost, kterou mi prokázal, když jsem čekala na to, abych mohla přijmout Ježíše.

Chtěla jsem se na to připravit, abych Ho přijala, a strávila jsem týden v tichosti a v modlitbě. Věděla jsem, že tento den bude pro mě největším svátkem! Pro mě to bylo „první svaté přijímání“!

Následující neděli jsem se umyla a jako bych smyla celou svoji minulost. Oblékla jsem se, a předtím než jsem šla na

Neblahý signál

O návrhu belgického zákona, který má povolit eutanazii od 12. roku života

Návrh belgického zákona o eutanazii, který jde ještě dál než ustanovení v Holandsku a povoluje eutanazii od 12. roku života, je neblahý signál pro děti.

Nyní má být v Belgii možné usmrcení i mladších dětí, pokud jsou smrtelně nemocné. Zákon předpokládá, že usmrcení musí kromě rodičů povolit i ošetřující lékaři. Tisíce lidí z celé Evropy poslaly petici králi Belgie, aby tento zákon nepodepisoval.

Úcta k lidskému životu stále klesá. Pokud tento zákon vstoupí v Belgii v platnost, bude vyvíjen na trpící děti a jejich rodiče i ošetřující lékaře tlak. K tomu vytváří takový zákon v jedné ze zemí EU neblahý signál pro celou Evropu, jak to formuloval biskup v St. Pölttenu Klaus Küng. Pravdu o tom, že člověk nemá právo vzít život, podtrhl jedinečným způsobem tě-

* Co je paliativní medicína viz na <http://www.hospice.cz/otazky-a-odpovedi/co-je-paliativni-lecba-pece-a-medicina/> (pozn. překladatele).

mito slovy kardinál Franz König: „Člověk má zemřít na ruce - a ne rukou druhého člověka!“ Pokud zbavíme tohoto práva na život nemocné a postižené lidi, bude životně důležitá solidarita společnosti s trpícími lidmi stále více mizet.

Jak může být po dětech žádáno, aby se rozhodly mezi životem a smrtí, když nezletilí nemají civilně právní povolení ani k sňatkům, ani k nabývání majetku? A jak se mohou duševně postižení lidé svobodně rozhodnout?

Všichni křesťané jsme povinni nenechat ostatní lidi v nouzi samotné. Musí se nadále rozvíjet hospicová péče a paliativní medicína*. Kde je popíráno právo člověka na život, tam umírá ono lidské ve společnosti.

Z www.noen.at přeložil -tk-

večerní mši, vydala jsem se k Cenacolu, protože jsem chtěla Marii poděkovat. Se-stoupila jsem až ke křížové cestě, a zatímco jsem se modlila růženec, došla jsem ke třetímu zastavení.

Tak vroucně očekávaný okamžik přišel. Vstoupila jsem do kostela, šťastná jako dítě. Zúčastnila jsem se mše svaté, a když jsem přijala Ježíše, nemohla jsem zadržet slzy, tak velká byla moje radost, že jsem jeho znovu nalezená ovce. Cítila jsem jeho celou lásku a dobrotivý hlas mi říkal: „Konečně! Ty jsi tady, jak velice jsem na tebe čekal!“ Tu neděli se slavilo Boží tělo.

San Martino di Schio

To nebyla žádná náhoda, ale další dar Boží. Toho dne jsem přijala velmi krásný dar, totiž uvědomění, že Ježíš je opravdu a živě v Eucharistii přítomný. Věděla jsem to ve víře, ale teď jsem měla jistotu! Když přijímám Ježíše, jsem v takovém pohnutí, že mi tečou slzy radosti, které nemohu zadržet! Tak je to. Od této chvíle budu navždy opěvovat nekonečné milosrdenství Boží. Není jediného hříchu, který by Bůh neodpustil, když člověk lituje.

Děkuji Královně lásky z hloubi srdce za mír a radost. Děkuji nebeské Matce, Utěšitelce zarmoucených, jistému přístavu hříšníků za to, že mi podala ruku, jak to umí jenom matka! Děkuji Ježíši, svému Pánu a Bohu, který mě nikdy neopustil, ale trpělivě na mě čekal. Chci Ježíše následovat a jít svoji cestu s Marií k Otci. Víím, že už nejsem sama a že mohu souhlasit se vším, co On po mě žádá. Díky z celého srdce!

Cinzia

Z *Maria heute* 2/2014
(zdroj: „Königin der Liebe“, č. 64)
přeložil -mp-

KDO VLÁDNE?

Duše představuje složitý psychický mechanismus. Je třeba říci, že zatímco zvíře prožívá svůj konkurenční životní boj prostřednictvím přirozených pudů, člověk je vybaven reflektujícím rozumem a svobodnou vůlí ve vztahu ke svědomí. My všichni, kteří se v tomto životě „lopotíme“, si po krátké úvaze uvědomíme skutečnost, že v našem nitru se s obměnami prosazují všechny tyto tři veličiny – pokud ovšem vynecháme sílu zálib, zkušeností nebo vášní, ale především dědičné sklony a osobnostní rysy.

Kdo tu tedy vlastně vládne?

Představte si, že ráno vstanete a náhle se vás zmocní vztek na člověka, s nímž se máte setkat. Důvodem je osobní konflikt.

• Jak bude fungovat psychický mechanismus v duši nezralého člověka?

Impuls 1: Paměť a zraněné city mu připomínají kritickou událost a rozdmýchávají bolestnou zkušenost.

Impuls 2: Úsudek rozumu požaduje spravedlnost, kompenzaci, odplatu a svůj úmysl předkládá vůli.

Impuls 3: Pod vlivem spravedlivého požadavku rozumu a pod tlakem rozdmýchané vášně se vůle rozhodne zakročit formou ostrých slov, arogantním chováním apod.

Impuls 4: Nejpozději v této chvíli by se měl ozvat varovný hlas svědomí, jako by s rodičovskou autoritou: Nesmíš se rozčilovat. Nesmíš ho urážet. Nesmíš mu poškodit zdraví, pověst. Zbytečně!

Diagnóza: Chaos v duši. V člověku se zmocnila vlády špatná zkušenost a vašeň odplaty; nástrojem se stal oslabený rozumový úsudek a svedená vůle. Signály svědomí není slyšet.

• Jak bude fungovat psychický mechanismus u člověka rozvázného?

Impulsy 1 a 2 zůstávají nezměněny.

Impuls 3: Člověk rozumem posoudí svůj úsudek během impulsu 2. K tomu požádá o signál svědomí a vyslechne jej.

Impuls 4: Rozum s rozvahou přijímá impuls svědomí „konat dobro“ a uspořádává další vnitřní pochody.

Impuls 5: Rozum předkládá svůj upravený úsudek vůli.

Impuls 6: Vůle se samostatně svobodně rozhoduje, zda přijme příkaz rozumu

Do této Knihovničky jsme vybrali několik kapitol z knihy

Peter J. Matuška: Zpověď

(str. 22–27; 65–69), již ve své předmluvě ocenil přední český moralista doc. Josef Beneš, Th.D.: „Neponechává čtenáře v mlhavém oparu neurčitosti a nezávaznosti, ale snaží se jej dovést k jasnému poznání pravdy, která je základem autentického křesťanského života.“

a „uzemní“ rozdmýchanou vašeň ve smyslu křesťanských zásad.

Diagnóza: Přímočarý průběh těchto impulsů (což může být otázkou pouze několika vteřin) ukazuje,

- že svědomí je garantem souladu člověka se sebou samým jako svobodnou a rozumovou bytostí;

- že lidská svoboda se zakládá na souladu rozumu a vůle, že úloha svědomí je v tom, že člověk následuje rozumem zdůvodněnou vůli;

- že důstojnost člověka spočívá v tom, že svým rozumem a svobodnou vůlí je sám původcem svých činů. (Sv. Tomáš Akvinský: *Ipse est suorum operum principium*)

HLEDÁ SE KOŘEN POKUŠENÍ

Cílem této kapitoly je vysvětlit, co je to pokušení, z čeho pochází a jak se překonává.

Nejprve si definujeme pokušení jako předlohu určitého motivu nebo motivů s možností svobodné volby alespoň jedné alternativy nebo více variant.

Slovo „pokušení“ je významově neutrální pojem, protože daný motiv může vést jednou k dobrému a jindy zas ke špatnému cíli. Člověk tedy může být pokoušen ke zlému, ale i k dobrému (sv. Ignác z Loyoly).

V podstatě je pokušení v dějinách lidstva rozvíjením biblického tématu pádu člověka poté, co chtěl „být jako Bůh“ (srov. Gn 3,1–3). Pokušení tak k člověku bytostně patří, a on musí svou věrnost Bohu neustále osvědčovat v rozmanitých životních situacích (I. Madách).

V negativním smyslu je pokušení popudem k něčemu zlému, co slibuje získat něco, čeho nelze a není dovoleno dosáhnout bez Boha (srov. Gn 3,1–3). Samozřejmě je takový příslib vždy spojen se lží, protože:

- slibovaný zisk je vlastně vždy ztrátou;
- důvěřovat takovému příslibu znamená zradit sebe sama;

- otevření se jeho návnadám je pastí egoismu.

Musíme upřesnit, že síla pokušení se zcela netýká jen tělesné žádostivosti. Můžeme ji pozorovat ve třech variantách: v žádostivosti po majetku, po slávě a po moci (srov. Mt 4,1–11).

Připomeňme si, že podnět, který pro někoho představuje těžké pokušení, znamená pro jiného nic, ba se mu až protiví. Sami si to můžete ověřit tak, že si přečtete kapitoly ve druhé části a odpovíte si na tyto otázky:

Znáte svá slabá místa, která mohou být vystavena pokušení ke zlému? Podlehli jste mu někdy?

Pokud ano, stálo to za to?

Pokud ne, stálo to za to?

Jaké poučení vyplývá z krátké věty Otčenáše: *A neuved' nás v pokušení* (Mt 6,13)?

Ano, Bůh je dobrý a nemůže pokoušet ke zlému – to by byl protimluv! Bůh však pokušení připouští, aby:

- po prvotní zradě přátelství člověka s Bohem a při zděděném sklonu k revolte vždy znovu „testoval“ dobrou vůli člověka. Předmětem testu zůstávají „plody“ nejrozumnějších forem;

- s pomocí Bohočlověka Krista člověk obstál ve zkouškách, protože kdo s Kristem vytrvá, obdrží královskou vládu (srov. Lk 22,28–29);

- člověka nejen otcovskou láskou (srov. Jan 3,16), ale i svým prutem vychovával a někdy i trestal – *Vždyť kterého syna otec nekárá?* (Žid 12,7)

V naší zjednodušené analýze přejděme nyní ke druhému aspektu nastoleného tématu. Na pomezí vědomí, vůle a citů existují faktory, které jsou v kontaktu s temnými silami (papež Jan Pavel II., *Reconciliatio et paenitentia*, 14). Jinak řečeno: ďábel pokouší člověka ke zlému (Jan Pavel II., 1986).

Jaká je však ďáblova moc? Je stvořením s omezenými schopnostmi a nemá žád-

ný přístup do lidského nitra; může se tedy napojit pouze na lidské sklony a okolnosti projevované navenek (C. S. Lewis). Člověk přímo nebo nepřímo (nevědomě) spojený s Kristem má záruku bezpečí, jestliže je sám bdělý.

Všimněte si, že popudy k hříchu vycházejí z nezkracené vášně, žádostivosti a pýchy, jejichž následným projevem je oslabená mysl a vůle. Lehká pokušení se překonávají prací, sportem, zábavou a podobně. Silná pokušení, která pronikají „až do krve“ (srov. Žid 12,4) a při nichž jde o možnost odklonu od víry v Boha, od dodržení Desatera, je nutno konfrontačně a rázně utlumit útekem k Bohu v modlitbě.

Tato stručná teorie pokušení je základním předpokladem jasného svědomí. Skrupulanti musí vzít na vědomí, že popud ke zlému nemá nic společného s hříchem. Například smyslová záliba v tělesnosti, která prostřednictvím zraku proniká do nitra člověka, zůstává pokušením tak dlouho, dokud vůle neprojeví jasný úmysl se z takové záliby těšit, kochat se v ní a nakonec ji i realizovat.

1. KAPITOLA – NEVĚŘIL/A JSEM V BOHA

1. Podstata

Nevíra zavrhuje Boha jako základ lidské existence v tomto čase i pro věčnost a dává přednost světu jako svému absolutnímu cíli. V postojích nevíry se člověk vzpírá Boží vůli ve svém svědomí a do popředí vystupuje jeho vlastní vůle a vlastní výklad svobody.

2. Formy a původ

Zdroji klasického ateismu (18.–19. století) byly myšlenkové systémy L. Feuerbacha, K. Marxe, S. Freuda a dalších; ti se snažili dokazovat neexistenci Boha. Tyto systémy však ztrácejí na významu. Jejich místo převzaly názory agnosticizmu (T. H. Huxley), které popírají možnost poznání mimoempirických zkušeností. Souběžně se rozmáhá určitá emancipace od vlivu náboženství (sekularismus), často v podobě lhostejnosti (indiferentismus) k víře.

Šíření těchto postojů se uskutečňuje i prostřednictvím části liberální inteligence nebo světonázorového zaměření určitých politických stran či části neokapitalistických zbohatlíků.

Jiný, skrytý, avšak o nic méně nebezpečný vliv vyvíjejí spolky nebo hnutí typu New

Age, scientologie, lóže svobodných zednářů, ezoterická hnutí apod.

Kongregace pro nauku víry v roce 1983 prohlásila, že členství v zednářských lóžích je zakázáno.

Je třeba říci, že *typologie* ateismu rozeznává další odstíny nevíry. Vyjmenujme si alespoň některé z nich. Někdy bývají projevy odporu vůči takovému Bohu, jakého reprezentují nehodní nebo neschopní zástupci církve. V důsledku takových zkušeností se člověk omezí na svou vlastní představu o „víře“ a svůj vlastní výklad morálky. Jiný zdroj nevíry souvisí s negací infantilního obrazu Boha, převzatého z dob dětství. Ten je výsledkem nevyváženého vzdělání. Podobně se sklony k nevíře rodí i z nezodpovězených otázek týkajících se utrpení a bídy ve světě. Praktický projev nevíry u mladých lidí vychází z hříchu nečistoty, kdy jsou křídla nevinných duší popálena a v hanbě a případném šoku z hříchu se nestačí napřímít a dát se uzdravit. Důležitým tématem zpovědi musí být „dlouhodobě, úmyslně a z lenivosti zanedbávaná osobní modlitba“.

3. Účinky

Nevíra není nositelkou civilizace. Bez víry nemají dějiny smysl, literatura a umění osiří, věda a výzkum ztrácejí rozměr svobodného a pozitivního myšlení. Nevíra uvolňuje mravy, je signálem rozkladu společnosti, temným majákem člověka zmítaného osudem.

Zkušenosti z členství v novodobých hnutích a spolicích ukazují, že pokud vůbec hlásají nějakou víru, tak pouze v neosobního boha. Pracují metodami ne zcela čistých psychických praktik a indoktrinace, jimiž sledují své ekonomické a strategické cíle.

4. Doporučení

Vliv bezvěrectví na společnost a z něj vyplývající zodpovědnost před Bohem necht' zvaží:

– *vědci a filosofové*, kteří svévolně (a zlovolně) vysvětlují principy křesťanské víry;

– *politici a veřejní činitelé*, kteří ve státní legislativě podporují zásady, jež odporují víře a křesťanské etice;

– *pedagogové*, kteří při navrhování učebních osnov a výkladu učebních textů tolerují nebo úmyslně prosazují teze nevíry a nedůvěry v církev;

– *pracovníci médií*, kteří pro televizi, rozhlas a tisk záměrně vytvářejí neobjektivní

zpravodajství, komentáře a díla zaměřená proti víře v Boha a křesťanské etice;

– *umělci, spisovatelé, scénáristé*, kteří ve svých dílech víru v Boha znevažují a stupňují atmosféru erotiky a kriminality;

– *lékáři, genetici, gynekologové*, kteří při řešení hraničních otázek života ignorují učitelský úřad církve v oblasti víry a mravů.

5. Řešení

Čtenáři, jehož se tato kapitola týká, může pomoci pochopit vlastní zodpovědnost dostatek relevantních informací. Výklad k osobním problémům víry a negativním zkušenostem s církví za všech okolností vyžaduje od svého zpovědníka nebo duchovního rádce.

Nároky na *racionální víry* mají vycházet z uspořádaného postupu podle výroku: „Věř, abys rozuměl – a poznávej, abys věřil.“ (sv. Augustin, sv. Anselm z Canterbury) Tento axiom se váže na úplnou důvěru v učení církve a na bezvýhradné uznání její autority v oblasti víry a mravů.

Zkušenost *citového života* (v emocionálně duchovního zážitku) je významným motivem víry podle výroku: „Srdce má své důvody, které rozum nezná.“ (B. Pascal)

Připomeňme si varování, že rozporné a vášnivé diskuse (pro víru a proti víře) často narušují mezilidské vztahy, nevedou k žádnému cíli, a když, tak jen k vyvyšování jednoho názoru nad jiný. Je třeba je odmítnout.

Věřící je však povinen na otázky víry na požádání správně odpovídat – pokud zná odpovědi. V opačném případě s pokorou doporučí konzultace s duchovním otcem.

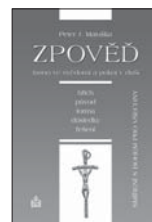
Podobně i nekonečné porovnávání bezvěreckých názorů (například B. Russela a jiných) s názory na víru (například M. Plancka a dalších) mohou skončit v patové situaci „víry i nevíry“.

Zamysleme se nad dosahem názoru L. Scupoliho, který píše: „...pusť z hlavy všechny spekulace kolem víry..., jsou ďáblovou záminkou, aby tě znepokojily..., svěť se radě duchovního otce!“ (Scupoli, L. *Combattimento spirituale*. Torino, 1992; *Duchovní zápas*; Bratislava)

Peter J. Matuska:
Zpověď

Dotisk druhého vydání.

Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2014
Brož., 110x150 mm, 280 stran, 219 Kč

Odpusť nám naše viny

Ježíš sám líčí hřích lidský jako odchod z otcovského domu. O tom mluví krásné podobenství o marnotratném synu. Toto je totiž hřích, nejprve urážkou dobrého Otce, urážkou lásky otcovské, odchod z jeho domu a ztráta jeho lásky i účasti na jeho životě.

Mluví se o hříchu nejrůznějším způsobem; z hlediska rozumového je to přestoupení zákona věčné moudrosti, z hlediska lidské společnosti je to ohrožení její; pak je to nevděk tvora, je to vzpoura, je to urážka, je to příčina hořkého utrpení Ježíše Krista a důvod k trestům časným i věčným. Tak se můžeme nejrůznějším způsobem dívat na hřích. Ale málo lidí se dovede podívat na hřích z hlediska naší křesťanské podstaty. Hřích by byl i bez Božího synovství. Vim, hřích je nejprve přestoupení zákona Božího. Ale když je křesťanství ve své podstatě, ve svém středu a nejprve a především účasti na Božím synovství, je třeba všechno, celý křesťanský život, všechny hodnoty i pahodnoty posuzovat z tohoto hlediska.

Je přece dokonalejší dívat se na hřích ne z hlediska svého, osobního a sobeckého především, že by nás mohl poskvřnit, že by nás ale také mohl učinit na věky nešťastnými, nýbrž postavme se ke hříchu tak, jak máme se vším stát ke všemu, totiž z hlediska nejsvětější skutečnosti pro nás – že jsme dětmi Božími.

Bůh nás zahrnul tolika dary, ne pouze abychom měli tento život. Vidíme, že sice přirozený řád existuje sám o sobě, ale Bůh jej pro nás povýšil řádem nadpřirozeným. Přirozené má být podnoží, přípravou, přísluhou, stupněm a pomocníkem k rozvinutí života nadpřirozeného. Proto nám dal tolik darů, nejenom abychom si podle nich založili a upravili svůj přirozený život, ačkoliv i ten by se pak musil – a kde není poznání nadpřirozeného – musí i dnes ještě také řídit podle přirozeného zákona mravního. Ale když nás Bůh povolal k nadpřirozenému, všechno, i věci stvořené i přikázání o věcech stvořených mají sloužit tomuto nejvyššímu určení, tomuto nadpřirozenému vymezení. Takže pak hřích nabývá u křesťana nové tvárnosti a nové zloby. Dítě nechce uznat nejenom Pána, nýbrž

Otce, dítě nechce uznat Boží moudrost, nechce užívat stvořeného, jak Bůh určil, a tím se zdráhá jít k Otci. Tím si ale také zahrazuje cestu, kterou by jediné mohl k Otci dojít.

Bůh vše tak určil, aby všechno sloužilo jeho svatým plánům. Proto jeho vůle, projevená v přikázáních, je projevem jeho svatě moudrosti, jeho velebnosti, která sebe samu musí nesmírně milovat a musí všechno řídit tak, aby všechno jí sloužilo, aby ji všechno oslavilo. Hřích je tedy postavením se proti této vůli Boží, která musí sebe milovat a všechno k sobě vést.

Náš ukřižovaný Pane!

A. Quellmino

Pane, pro našich hříchů tíž svou oběť na kříži podstoupíš, jak jsi mohl nám odpustit, nás od hříchů osvobodit?

Ty Tě tlačí jako pohana, na svaté hlavě trní koruna. Trny Tě hluboko drásají, krůpěje krve po tváři stékají.

Pokrývá Tě posměchu slina, Tebe, vtěleného Božího Syna. Nakládají na Tebe kříž, na Golgotu neseš jeho tíž.

Pak jsi byl ukřižován, za nás na mučení vydán.

Cítil jsi ránu každou, Tvé utrpení skončilo vraždou.

To, co jsi, Pane, vytrpěl z kříže, osvobodilo nás od hříchů tíže. Dej, ať svého počínání litujeme a Tvého milosrdenství dojdeme.

Dík bud' Tobě vzdán,
Pane Ježíši Kriste!
Skrze Tvůj kříž máme spasení jisté.
Skrze své hořké utrpení
otevřels nám bránu ke spasení.

Z -sks- 6/2013 přeložil -mp-

Nemůže žít životem svého otce, životem účasti na jeho životě, kdo nechce mít Boha ve středu svých zájmů a všeho stvoření i sebe samého, kdo sebe staví za cíl všeho i sebe.

To je tedy hřích nejprve: nevděk k Otci. Otec vše tak ve světě uspořádal i v životě a tíhnutí člověkově, a tak podal lék v poslušnosti svého vlastního jednorozecného Syna, aby člověk mohl jít k Otci, aby mohl svůj život naplnit tím nejvyšším, aby se nemusel ztráct v čemkoliv stvořeném. K sobě a pro sebe, ke spočinutí co nejbohatšímu povýšil Bůh člověka a všechno tak uspořádal, aby skrze všechno a vším mohl člověk takto k Bohu stoupat.

Tak je hřích nerozumem. Hříchem jedná nerozumně Boží dítě, když chce sobě a svému štěstí, své cestě lépe rozumět nežli jeho Otec sám. Je to nerozum, protože si to člověk zbytečně jen všechno zaplétá a ztěžuje si svou cestu ke štěstí. Kdyby si lidé aspoň vzali příklad, odstrašující příklad a poučení ze všech těch hledačů štěstí, ze všech těch potulných hledačů nových cisteren. Kdyby si vzaly Boží děti příklad ze všech marnotratných synů, kteří propili své největší bohatství, totiž lásku otcovu, to, že mohli přebývat jako doma v jeho stánku, aby pak byli všemi a vším opuštěni a aby ani mláta vepřů se jim nedostávalo! Bůh tak zařídil člověka, že ho každé provinění se proti zákonu otcovskému pronásleduje jako stín neuspokojení, jako stín vědomí, že bloudí, že je na falešné cestě, že se potácí v poušti!

Otec všeho, dárce všeho, jenž všechno stvořil k tomu, aby oslavil sebe a naším spojením, spojením naší vůle, chtějící uposlechnutím tohoto uspořádání tvorů a jejich užívání přispívat k uskutečňování těchto plánů Božích, oblažil také nás a vynesl nás způsobem myslitelně nejvyšším. Člověk smí na sebe myslit teprve ve druhé řadě. Nejprve musí všechno sloužit Bohu. Chce-li se člověk hříchem vymknout tomuto určení k Boží oslavě, dává přednost sobě a svým choutkám před Bohem jakožto naším jediným cílem. Staví sebe na místo Boží, dává přednost svému myšlení před nekonečnou moudrostí Boží. Nazýváme to urážkou. Jistě že se to Boha nemůže dotknout. Ale dotýká se to slávy Boží ve tvorech, ve kterých a kterými má vzdát Bohu čest jako prvnímu Pánu a poslednímu cíli všeho. Člověk neuráží Bo-

ha samého v sobě, protože v tom je Pán neurazitelný, ale člověk uráží svého Otce ve tvorech, v jeho otcovské péči a v určení, které otcovská láska nám i všem stvořeným věcem dala, aby všechno plnilo to, co Pán sám v sobě plní, když sebe a svou vůli nade všechno miluje.

Tím se člověk odcizuje svému Otci. Tím se již přestává k němu chovat jako k Otci, jestli opovrhne tímto životem z Otce, v němž on sám sobě je štěstím, v němž Boha nade všechno, ztrácí podíl a účast na tomto Božím životě, kterým je naprostá Boží láska k sobě jako k nejdokonalejšímu. Tím přestává žít člověk jako Boží dítě a potlouká se po džunglích své hlouposti, své nepravosti, svého lidsky omezeného hledání štěstí. Neznám většího neštěstí, nežli když člověk ztratí těžkým hříchem toto své Boží synovství, tuto účast na Božím životě, v němž je Bůh sám sobě cílem a štěstím.

Kdo dává sobě přednost před Bohem, své vůli před vůlí Otcovou, přestává být jeho dítětem a klesá zase na dítě lidské, na dítě porušeného přirozeného řádu. Zdůrazňuji: na dítě porušeného přirozeného řádu, na dítě, které opovrhne nadpřirozeným povýšením a spokojuje se s řádem přirozeným, totiž s porušeným řádem přirozeným, ve kterém stojí vzpoura a odboj tvora proti tvůrci. Protože tím je dnes označena lidská přirozenost, tím je označena skrze dědičný hřích, jenž znamená především odboj proti Pánu, proti Otci. Člověk chce žít sám ze sebe, podle svého rozumu, jak on si rozumí, bez ohledu na Boží svrchovanost.

Těžký hřích sluje proto hříchem smrtelným, že zabijí v nás život Božího dítěte. To je také ztráta milosti. Bůh může milovat jen to, co slouží jeho velebnosti, co samo směřuje k němu, co ho chce jako svrchovaného Pána. Milost jest účast na oné Boží přirozenosti. Když se člověk hříchem postaví proti přirozenosti Boží, aby se příkrčil v přirozenosti své, k přirozenosti porušené, Bůh, Otec, nemůže mít více zalíbení na takovém dítěti. Je to dítě znetvořené, nemocné hříchem těžkým i mrtvé.

To je hřích: odcizování se Bohu a hřích smrtelný – naprostý rozchod s otcem, odejítí z otcovského domu a obrácení se k prostopášnicím neřestí a k vepřům požitků nejubožejších a nejnižších.

Proto je smutno v duši hříšníkovi a hříšník nezná pravé radosti, především onen hříšník, který již jednou okusil, jak sladký a dobrý je Bůh. Kdo jednou se zkolébal v otcovském náručí, nemůže si odpočinout v žádném jiném náručí. Všude jinde bude v cizině, všude jinde také najde nepochopení, protože podle těch cárů přece jen pozná svět dítě z lepší rodiny. Nedůvěra světa k těm, kteří byli hýčkanými Božími dětmi, otráví i to, co hodí z minulosti těmto uprchlíkům z otcovského domu. Víte dobře, že marnotratný syn žádal nasytit se mlátem vepřů, ale nikdo mu je nedával. Ani toho mláta nakonec svět nepopřeje těm, kteří přišli v pozdější hodinu na trh marnosti.

Ale nejdojemnější je, že Bůh ukázal svou nesmírnou lásku Otce k dítěti i ke hříšnému tím, že za něho vydal svého jednorozrozeného Syna. Aby za něho zaplatil, aby ho přivedl zpět a aby mu dal síly žít již pak nadále jako Boží dítě. I po tomto důkaze otcovské lásky Boží má člověk ještě odvahu hřešit? Ani takový důkaz nepochopitelné Boží lásky člověku nestačí, ani ten jej nemá strhnout zpět od propasti hříchu? Nevděk dovede být sprostý a hnusný. Sprostý a hnusný je nevděk Božího dítěte. Nevděk totiž nevidí, zapomíná na všechno, nebere ohled na nic a nestydí se za svou ohavnost.

Hřích nevidí ani přirozené dary, ani povýšení člověka k vlastnímu Božímu životu, ale nevidí ani slzy a krev a rány, milost a lásku, kterými nás jednorozrozený Syn Boží hledal, našel a uzdravil a jako dobrý pastýř přivedl na svých rozbolavělých ramenou nazpět.

Pak se nemůže dívat Boží dítě, když otec všechno učinil, aby dítě přesvědčil o své lásce, o tom, kde je jeho štěstí, že otec musí trestat odbojné, vzpurné dítě. A to je trest nejstrašnější, že dítěti vytrvale prechajícimu z otcovského domu po posledním takovém útěku zavře navždy bránu svého otcovského domu, bránu svého srdce. A víš, co znamená bloudit bez domova? Bez jeho jistoty, bez jeho tepla lásky? To je peklo. Ne hlavně pro muka stvořená, nýbrž proto, že peklem musí bloudit daleko od domova a od otce.

*Z knihy Podstata křesťanství.
Živé synovství Boží. Vydal Bohuslav Rupp,
Praha 1947 (str. 45–50)*

CENTRUM NADĚJE A POMOCI Vodní 13, Brno – PROGRAMY

ODVAHA ŽÍT ZDRAVĚ – 3. 4. 2014

Diskusní setkání, na kterém se můžete dozvědět, co je možné udělat pro své zdraví v souladu s nejnovějšími poznatky. Nejedná se pouze o výživu, ale o péči o tělo. Nabízíme řešení bolestivé a nepravidelné menstruace, léčby cyst a dalších gynekologických problémů.

NA ZAČÁTKU TĚHOTENSTVÍ – 7. 4. 2014

Zveme nastávající rodiče na workshop, ve kterém se dozví vše o těhotenství, jak řešit obtíže, doporučení životopravy, co udělat pro zdravý vývoj dítěte, a vše o vyšetřeních, které se v těhotenství provádějí.

JSEM JEDINEČNÁ A JEDINEČNÁ CHCI ZŮSTAT – 9. 4. 2014

Zveme dívky ve věku 12–16 let na interaktivní setkání, ve kterém objeví svou jedinečnost, uvědomí si, co všechno jejich jedinečnost může narušit, aby mohly začít na sobě pracovat.

KDYŽ DCERA DOSPÍVÁ – 10. 4. 2014

Přednáška o tom, co dívky v době dospívání prožívají a s jakými problémy dospívání se v poradně pro ženy a dívky často setkáváme. Probíraná témata: podpora zdravého sebevědomí v období dospívání, efektivní komunikace, význam rodinného prostředí a další témata.

PŘÍPRAVA KE KOJENÍ – 16. 4. 2014

Kojení je dar, který předáváme svým dětem. Jak tedy se na kojení připravit a jak se vyhnout úskalí, se dozvíte na našem workshopu o dvou lekcích.

SEXUALITA A JAK O NÍ S DĚTMI HOVOŘIT – 24. 4. 2014

Mluvíme s našimi dětmi o všem, co potřebují vědět. Záleží na rodičích, jak bude jejich dítě spokojeno se svým tělem, jak bude přistupovat ke své sexualitě a k druhým lidem.

KLUB ŽEN – 28. 4. 2014

Nabídka ženám, které mají touhu se s někým sdílet, chtějí lépe poznat sebe sama, povzbudit vědomí vlastní hodnoty a sebeúcty.

POPRVÉ S MIMINKEM – 30. 4. 2014

Chcete vědět, co prožívá miminko bezprostředně po porodu a jak se na tento vzácný okamžik připravit? Přijďte na workshop, kde si povíme, jak dítětko přivítat a naplnit jeho potřeby.

AMBULANTNÍ POROD JAKO POSILUJÍCÍ ZKUŠENOST – přednáška s diskusí v rámci Světového dne respektu k porodu – 19. 5. 2014

Přijďte se od porodní asistentky dozvědět více o ambulantním porodu, za jakých předpokladů lze využít této možnosti a jak se nejlépe připravit na první chvíli s miminkem. Lektorka: Bc. Barbra Štindlová, porodní asistentka.

Více informací o programech a přihlášky na www.cenap.cz.

Bohováražda a kdo za ni může (3)

Vina Židů

Vina Židů nesmí být zlehčována a pojata do jakési nerozlišující spoluviny nás všech, jako by všichni Ježíšovi současníci, Židé i pohané, byli stejně vinni. Sv. Tomáš Akvinský vysloveně odmítá výklad, že by se Ježíšova prosba „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“ (Lk 23,34) vztahovala na všechny. Dle něj „musí se říci, že ona omluva Páně se nevztahuje na knížata židovská, nýbrž na nižší lid“⁽¹⁾. Podíl Židů jako iniciátorů na smrti Ježíšově není něčím nahodilým a podle oněch slov „Sluha není nad svého pána. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat“ (Jan 15,20) následovalo pronásledování křesťanů, na kterém měli velký podíl Židé. „Vytrpěli jste stejné věci od svých vlastních krajanů jako církve v Judsku od Židů. Ti zabili i Pána Ježíše a proroky a také nás pronásledovali; nelíbí se Bohu a jsou v nepřátelství se všemi lidmi, když nám brání kázat pohanům cestu spásy. Tak jen dovršují míru svých hříchů. Už se však na nich ukazuje konečný hněv Boží.“ (1 Sol 2,14–16)

Skutky apoštolů jsou doslova prostoupeny líčením nevráživosti Židů vůči učedníkům Krista a jejich velkého podílu na pronásledování církve. Opakovaně sami Petra a některé apoštoly uvěznil (4,3; 5,18), dali je zbičovat (5,40), když před-

tím je chtěli zabít (5,33). Štěpána pak kamenováním zavraždili (7,59–60). I sám Žid Pavel, před svým obrácením „snažil se církve zničit: pátral dům od domu, zatýkal muže i ženy a dával je do žaláře“ (8,3) a „chtěl je vyhladit“ (9,1). Potom, co přijal Krista, „se Židé uradili, že Saula zabijí“ (9,23). „Po smrti Štěpánově nastalo v Jeruzalémě pronásledování.“ (11,19) Aby se zalíbil Židům, dal král Herodes zatknout také Petra (12,3), anděl ho však „uchránil od toho, co si přál židovský lid“ (12,11). Skutky apoštolů na mnoha místech (13,50; 14,2; 14,19; 17,5; 17,13; 18,12; 20,3; 21,27–31) uvádějí, že Židé pobouřili další lidi, i pohany, aby podnítily nenávist vůči křesťanům i konkrétní nepřátelské akce. Jindy Židé sami usilují o to zabít Pavla (23,12–15) či vykřikují, že musí umřít (22,22), a žalují na něj o soudu pohanů (24,1; 25,2).

Rovněž Apokalypsa zmiňuje protibožské satanské spolčení Židů v dopisech, které má psát Jan sedmi církevním obcím. Andělu církve ve Smyrně píše: „Vím, jak tě urážejí ti, kdo si říkají židé, ale nejsou, nýbrž je to spolek satanův!“ (Zj 2,9) a andělu církve ve Filadelfii: „Hle, dávám do tvých rukou ty, kdo jsou ze synagogy satanovy; říkají si židé, a nejsou, ale lžou.“ (Zj 3,9)

To vše dokazuje, že nenávist Židů, o které věděl i Pilát (Mt 27,18), se kterou usilovali o smrt Ježíše, dále pokračovala

vůči jeho učedníkům. To, že přivedili, že Ježíš byl ukřižován, nebylo nějakou nahodilou a nerozmyšlenou epizodou, ale promyšleným činem, jak dosvědčují i Kaifášova slova (Jan 11,49–52), po nichž se velerada rozhodla, že Ježíše zabijí (Jan 11,53). Ta zloba velekněží šla tak daleko, že poté, co Ježíš vzkřísil Lazara z mrtvých, „se uradili, že zabijí i Lazara; neboť mnozí Židé kvůli němu odcházeli a věřili v Ježíše“ (Jan 12,10–11).

Ze smrti Krista nelze ovšem vinit kolektivně Židy, ani ty, kdo žili v té době, tím méně pak ty, kteří žili později⁽²⁾. Je třeba též mít na mysli, že v současnosti slovem Žid se označuje spíše příslušnost k rase, kdežto dříve příslušnost k židovskému náboženství, tedy k judaismu.

Propojení příčin smrti Krista

Uvedené čtyři příčiny smrti Krista sobě neodporují, lze je logicky propojit takto: Když člověk sveden ďáblem v podobě hada zhřešil, smiloval se Bůh nad lidstvem, jehož postihl hřích Adamův, a přislíbil toho, který ďábla přemůže (Gn 3,15). Pro spásu lidstva propadlého věčné záhubě a na usmíření s Bohem je poslán na svět Vykupitel, jenž pro nás a naši spásu přijal lidské tělo. Bůh Syn zrozený z Otce je od Něj poslán na tento svět (Mt 21,37; 1 Jan 4,10), aby splnil jeho vůli. Těto vůle je poslušna i lidská vůle Ježíše. Tak je zároveň pravda, že Bůh chtěl, aby Ježíš svou smrtí vykoupil lidstvo, a že Ježíš, jsa poslušen, tak sám chtěl. První příčinou smrti Krista je hřích Adamův i nás dalších lidí, neboť kdyby ho nebylo, Ježíš by netrpěl a neumřel. Druhou pak Otec, jenž z lásky k nám poslal svého Syna na tento svět, aby ho za nás všechny vydal a zadostiučinil za naše hříchy. Třetí pak, že Ježíš z poslušnosti k Otci se chtěl za nás obětovat. Čtvrtou pak příčinou jsou hříchy (které Boží prozřetelnost dopustila) jednotlivých aktérů ukřižování, kteří fyzicky uskutečnili všechno, co bylo třeba, aby Ježíšovo lidské tělo, nejsouc podporováno božskou mocí, podlehl smrti, nebo k tomu spolupůsobili či nějak k tomu dali podnět.

Ježíšova smrt je součástí Božího plánu vykoupení a byla předpovězena proroky a sám náš Pán po svém zmrtvýchvstání to objasňuje emauzským učedníkům (Lk 24,25–27) i apoštolům

V Egyptě roste počet unesených křesťanských dívek

Od pádu Mubarakova režimu v Egyptě radikálně vzrostl počet unesených křesťanských dívek. Před revolucí bývalo pět takových případů na měsíc, dnes jich je v průměru 15, uvádí Ebram Louis, zakladatel sdružení na pomoc obětem tohoto zločinu. Unesené dívky jsou obvykle znásilněny a následně přinuceny k uzavření sňatku a zřeknutí se křesťanství. Kříž vytetovaný na zápěstí, který koptové hrdě nosí jako znamení své víry, je pak vyteptán kyselinou.

Podle organizací na pomoc obětem únosů je těžké odhadnout rozšířenost tohoto zločinu. Mnoho případů se ni-

kdy nedostane na veřejnost. V egyptské mentalitě je totiž znásilnění pohanou pro celou rodinu. O četnosti tohoto zločinu nicméně svědčí skutečnost, že za poslední rok a půl se pěti tisícům žen podařilo utéct z takto nucených svazků a vrátit se ke křesťanské víře. Pro mnoho žen se to váže s velkým životním dramatem. Muslimskému muži totiž musejí nechat děti, které se z tohoto svazku narodily. Rozhoduje to egyptské právo, které říká, aby v těchto situacích děti zůstaly u rodiče, který vyznává „pravou víru“. A tou je podle egyptského práva islám.

Podle www.radiovaticana.cz

(Lk 24,44-46). „Bůh předem rozhodl, aby byl vydán“ (Sk 2,23), ale jeho vrazi a jejich pomocníci jednali svobodně a „vykonali, co tvá ruka a tvá vůle předem určila“ (Sk 4,28). Bůh ve své vševědoucečnosti a prozřetelnosti tak stanovil plán spásy, ve kterém předvídal budoucí svobodné činy hříšníků, jež přivedly na smrt Ježíše Krista.

Smírná oběť Krista

Když uvažujeme o tom, že Ježíš Kristus dobrovolně a z poslušnosti k Otci trpěl za naše hříchy, je to pro dvojí, na usmíření Boha uraženého naším hříchem a pro naši spásu. Velikost té urážky je dána velikostí toho, proti komu se provinuje, takže „hřích spáchaný proti Bohu má jakousi nekonečnost z nekonečnosti Božího majestátu; tím totiž urážka je těžší, čím větší je ten, proti němuž se provinuje“⁽³⁾. Hřích je totiž odmítnutím poslušnosti Bohu, pohrdáním jeho příkazy a nevědomostí vůči němu. Hřích jako urážka Boha je tak označován v Písmu; Mojžíš ohlašuje tresty, jestliže „dopustíte se toho, co je zlé v očích Hospodina, tvého Boha, co ho uráží“ (Dt 4,25), též Eliáš oznamuje králi Achabovi trest Hospodinův „za urážku, již jsi mě urazil“ (1 Král 21,22). Písmo svaté Starého i Nového zákona na mnoha místech (např. Dt 9,14; 1 Sam 28,18; Mt 3,7; Řím 1,18; 2,5 a 5,9; Žid 3,11; Zj 14,10) hovoří o Božím hněvu vyvolaném hříchy. Hněv se přisuzuje Bohu podle podobnosti účinku, neboť vlastní je hněvajícím trestat a spravedlivým soudem pomstít hřích, nikoliv však podle vášně, která je s hněvem spojena u člověka⁽⁴⁾. Urážka Boha hříchem a odtud povstávající hněv proti hříchu vyžadují zadostiučinění a usmíření přinesením oběti Bohu, jejíž cena a velikost by odpovídala velikosti provinění. Smírný ráz utrpení a smrti Krista dosvědčuje Písmo. Ježíše Krista „ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří“ (Řím 3,25). Bůh „poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy“ (1 Jan 4,10), on měl „smířit hříchy lidu“ (Žid 2,17), skutečně je „smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa“ (1 Jan 2,2), „skrže něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho oběť na kříži“ (Kol 1,20). „Byli jsme

ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrže něho zachráněni od Božího hněvu.“ (Řím 5,9) „To všecko je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrže Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou.“ (2 Kor 5,18-19) „Chlubíme se dokonce Bohem skrže našeho Pána Ježíše Krista, který nás s ním smířil.“ (Řím 5,11) Žida i pohana, „oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmrtil jejich nepřátelství“ (Ef 2,16). Toto usmíření s Bohem otvírá cestu k věčnému životu, ale „kdo Syna odmítá, neužije život, ale hněv Boží na něm zůstává“ (Jan 3,36). Ti, kdo byli už jednou osvíceni a pak odpadli „znovu křížují Božího Syna a uvádějí ho v posměch“ (Žid 6,6). Kristova oběť na kříži je tak smírnou obětí podanou Bohu kvůli našim hříchům. Vzhledem k tomu, že oběť Krista na kříži a oběť mše svaté je jedna jediná oběť lišící se způsobem⁽⁵⁾, je ta i ona smírnou obětí, kterou Ježíš Kristus za nás přináší. Vždyť On při poslední večeři při ustavení oběti mše svaté obětuje své tělo a krev, „která se za vás vydává“ (Lk 22,19 a Mt 26,28).

Písmo též hovoří o zadostiučinění za naše hříchy a o vykoupení. S tím je spojena představa Boží spravedlnosti, poskytnutí náhrady a zaplacení dluhu. Ježíš Kristus „vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž“ (Kol 2,14), „jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupení“ (Žid 9,12), „vykoupil nás z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: »Proklet je každý, kdo visí na dřevě«“ (Gal 3,13; Dt 21,23). Bůh „toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem“ (2 Kor 5,21) a dal mu trpět to, co by si hříšné lidstvo jako celek i my jako jednotliví hříšníci zasloužili. Tridentský koncil učí, že Ježíš Kristus „pro naše hříchy dostiučinil“⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ STh III, q. 47 a. 6 ad 1.

⁽²⁾ Srov. deklarace II. Vatikánského koncilu *Nostra aetate*, bod 4.

⁽³⁾ STh III, q. 1 a. 2 ad 2.

⁽⁴⁾ Srov. STh I, q. 3 a. 2 ad 2; I, q. 20 a. 1 ad 2; II-II, q. 47 a. 1 ad 1; II-II, q. 162 a. 3 co.

⁽⁵⁾ Srov. Trid. koncil, Sess. 23 cpt. 2.

⁽⁶⁾ Sess. 14 cpt. 8 – pro peccatis nostris satisfecit.

KLOKOTY 2014 – HLAVNÍ POUTĚ:

14. 6. – Malá pouť k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie – P. Jan Kunik, duchovní správce v Rožmítálu pod Třemšínem • 16.00 hod. Klokotské hodinky, 16.30 hod. modlitba růžence, 17.00 hod. mše sv., 18.00 hod. táborák.

15. 8. – slavnost Nanebevzetí Panny Marie, 17.00 hod. mše sv. (P. Václav Hes).

16. 8. – Hlavní pouť ke slavnosti Nanebevzetí Panny Marie • 8.00 hod. první mše sv. (P. Jan Böhm, vojenský kaplan Svatováclavského praporu) • hlavní mše sv. v 10.00 hod. (kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský) • 14.00 hod. diskuse s kardinálem Dukou • 15.00 hod. Klokotské hodinky se svátostným požehnáním.

17. 8. – nedělní mše sv. v 10.00 hod. (P. Vlastimil Kročil, sídelní kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Č. Budějovicích) • 15.00 hod. Klokotské hodinky se svátostným požehnáním.

PRVNÍ SOBOTY NA KLOKOTECH:

Program: 16.00 hod. modlitba zpívaných Klokotských hodin • 16.30 hod. růženc, svátost smíření • 17.00 hod. mše sv. • po mši sv. následuje svátostné požehnání a poté možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda.

3. 5. – P. Jan Hamberger, kaplan pro mládež, farář v Soběslavi • **7. 6.** – P. Petr Plášil, farář v Táboře • **5. 7.** – P. Mikuláš Selvek, OPraem. z premonstrátského kláštera Milevsko • **2. 8.** – P. Martin Sedloň, OMI, provinční vikář kongregace misionářů oblátů P. M. Neposkvrněné • **6. 9.** – P. Jiří Můčka, OMI, z kongregace misionářů oblátů P. M. Neposkvrněné • **4. 10.** – P. Vlastimil Kadlec, OMI, z kongregace misionářů oblátů P. M. Neposkvrněné.

DUCHOVNÍ OBNOVY A PRAVIDELNÉ POBOŽNOSTI:

28. – 30. 5. – exercicie všedního dne s P. Martinem Sedloněm, OMI.

31. 5. – Oblátská pouť.

13. 12. – adventní duchovní obnova (P. Mgr. Jan Doležal, okrskový vikář Písek) • 14.30–16.00 hod. tematická promluva, poté možnost sv. smíření, 16.30 hod. růženc, 17.00 hod. mše sv.

Vždy první pátek v měsíci – celodenní adorace • 11.00–16.30 hod., v zimních měsících v domě Emauzy. **Každý pátek 17.30–20.30 hod.** – páteční adorace s možností přistoupit ke svátosti smíření.

Květen – říjen – venkovní křížová cesta • poslední pátek v měsíci v 17.45 hod.

Mše sv. denně v 17.00 hod., v neděli v 10.00 hod.

Zpověď: Po-So 16.30–17.00 hod., pátek 17.30–20.30 hod.

Více na www.klokoty.cz nebo na www.oblati.cz.

Kněžské bratrstvo svatého Petra (FSSP), Orel župa Svatováclavská se sídlem v Kladně a Katolická farní komunita Štětí nad Labem pořádají **LETNÍ TÁBOR PRO DĚTI – ŠTĚTÍ 2014. KDY:** 13. 7. – 19. 7. 2014. **KDE:** fara ve Štětí. **PRO:** děti od 7 do 13 let. **CENA:** 1100 Kč.

Dále pořádají **LETNÍ TÁBOR PRO MLÁDEŽ – ŠTĚTÍ 2014. KDY:** 20. 7. – 26. 7. 2014. **KDE:** fara ve Štětí. **PRO:** mládež od 13 do 17 let. **CENA:** 1100 Kč.

Chceme dětem z katolických rodin nabídnout nejen možnost prožít týden plný odpočinku, her, zábavy a zážitků, ale také prohloubit vztah dětí k Bohu a modlitbě. Na táboře bude kněz, bohoslovci FSSP a každý den bude sloužena tradiční mše svatá. **Přihlásit se je nutné do konce června 2014.** Veškeré informace o obou táborech, včetně možnosti se přihlásit, naleznete na stránkách **www.tabor.fssp.cz**.

Pondělí 31. 3. 2014: 6:05 Vatican magazine (761. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Bůh v Tibetu **7:00** Život koncilu (3. díl) **7:10** Přijeme si ... **7:25** Kouzlo strun **7:40** Jak potkávat svět v Hroznové Lhotě **9:05** Poselství svatých: Marie, matka Ježíšova **9:15** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **9:30** Harfa Noemova **10:00** Nedělní čtení: 4. neděle postní **10:30** Most milosrdenství **11:00** NOEkreace (220. díl) **11:15** Cirkus Noeland (10. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Josefův plášť **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Žijeme mezi vámi **13:10** Kéfas /SK/: Festival pod věží 2010 **13:40** Vatican magazine (761. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Pramen v poušti **14:30** Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **14:55** Světově známé výšivky z Cífera **15:10** Noční univerzita: Víra z pohledu systematické teologie – David Bouma **16:00** V souvislostech (47. díl) **16:20** Cvrlikání (26. díl): D.N.A. **17:25** Tatman **17:40** Salesiánský magazín [P] **18:00** Krasohled (4. díl) [L] **18:30** Bible pro nejmenší: Josef otrokem **18:35** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **18:40** Ars Vaticana (19. díl) **18:50** Pod lupou: Potratová pilulka [P] **19:20** Přijeme si ... **19:35** Obec Šúrovce **19:45** Zprávy z Věčného města: 31. 3. 2014 [P] **20:00** Klapka s ... (80. díl): Jaroslavem Kolčavou [P] **21:05** Na koberečku **21:15** Viac než diaspora **21:35** Terra Santa News: 26. 3. 2014 **22:00** Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Vězením ke svobodě **23:10** NOEkreace (220. díl) **23:20** Vatican magazine (761. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:55** Kulatý stůl: Kořeny nábožen. soužití.

Úterý 1. 4. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 31. 3. 2014 **6:15** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **7:10** Každý den je neděle **7:40** Budu pomáhat: ICTUS **7:45** Mariánské korunovace v dějinách **8:10** Outdoor Films s Davidem Křížkem **9:45** Poselství svatých: Marie, matka Ježíšova **10:00** Vatican magazine (761. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Vězením ke svobodě **11:45** Bible pro nejmenší: Josef otrokem **11:50** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Zprávy z Věčného města: 31. 3. 2014 **12:25** Hudební okénko (4. díl) **13:00** Ars Vaticana (19. díl) **13:15** Pramen v poušti **13:35** Život koncilu (3. díl) **13:45** Hudební magazín Mezi pražci **14:30** Kulatý stůl: Kořeny nábožen. soužití **16:05** Přijeme si ... **16:20** Dům nejen ze skla (4. díl) **17:25** Vzpomínka na Horácko [P] **17:40** BET LECHEM – vnitřní domov (32. díl) **18:00** Cirkus Noeland (10. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Josef sytí Egyptány **18:35** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **18:40** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **19:15** NOEkreace (220. díl) **19:25** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **19:35** Zpravodajské Noeviny: 1. 4. 2014 [P] **20:00** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra [L] **21:10** Zátrak v pralesi **21:40** Zpravodajské Noeviny: 1. 4. 2014 **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 31. 3. 2014 **22:20** Přijeme si ... **22:35** Na pořadu rodina – Prožívání církevního roku **23:40** Terra Santa News: 26. 3. 2014 **0:05** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (91. díl).

Středa 2. 4. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 4. 2014 **6:20** Noční univerzita: Víra z pohledu systematické teologie – David Bouma **7:10** NOEkreace (220. díl) **7:20** Viac než diaspora **7:35** Živě s biskupem: Mons. Josef Hrdlička **8:50** Ars Vaticana (19. díl) **9:00** Pro vita mundi (95. díl): Mgr. Daniel Kroupa **9:45** Zprávy z Věčného města: 31. 3. 2014 **10:00** Generální audience [L] **11:20** Mikroregion Hornolidečko **11:45** Bible pro nejmenší: Josef sytí Egyptány **11:50** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka s ... (80. díl): Jaroslavem Kolčavou **13:55**

Na koberečku **14:05** Charita ve středu: Pomoc rodinám v nouzi **15:10** Poselství svatých: Marie, matka Ježíšova **15:20** Zpravodajské Noeviny: 1. 4. 2014 **15:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (91. díl) **17:05** Můj Bůh a Walter: Víra a věda [P] **17:25** Vatican magazine (761. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:00** Krasohled (4. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Josefovi bratři **18:35** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **18:40** Verbuňk, příběh na celý život **18:55** Zprávy z Věčného města: 31. 3. 2014 **19:05** NOEkreace (220. díl) **19:15** Terra Santa News: 2. 4. 2014 [P] **19:40** Přijeme si ... [P] **20:00** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **20:15** Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Dotazy k přednášce Vězením ke svobodě [P] **21:05** Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **21:30** Salesiánský magazín **21:45** Obec Šúrovce **22:00** Jde o život (6. díl): Církev **23:30** Generální audience papeže **0:05** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci.

Čtvrtek 3. 4. 2014: 6:05 Pod lupou: Potratová pilulka **6:35** Hudební okénko (4. díl) **7:10** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **7:30** Liptál včera a dnes **8:00** Šance pro každého a Pohyb pro každého **8:20** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **9:25** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **9:35** Terra Santa News: 2. 4. 2014 **10:00** Kulatý stůl: Kořeny nábožen. soužití **11:30** Přijeme si ... **11:45** Bible pro nejmenší: Josefovi bratři **11:50** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **13:05** Kdo chce kam ... **13:35** Generální audience papeže **14:05** Harfa Noemova **14:30** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **14:40** Pro vita mundi (95. díl): Mgr. Daniel Kroupa **15:25** Most milosrdenství **16:00** Zpravodajské Noeviny: 1. 4. 2014 **16:15** Život koncilu (3. díl) **16:25** Outdoor Films s Davidem Křížkem **18:00** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš **18:35** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **18:40** Ars Vaticana (20. díl) **18:50** NOEkreace (220. díl) **19:00** Vyržet a nepadnout **19:30** Budu pomáhat: Smišek **19:40** Zpravodajské Noeviny: 3. 4. 2014 [P] **20:00** Jak potkávat svět – [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Vitorchiano, Itálie **22:00** P. S. **22:10** Přijeme si ... **22:25** Vatican magazine (761. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:00** Krasohled (4. díl) **23:30** Každý den je neděle **0:05** Zpravodajské Noeviny: 3. 4. 2014 **0:20** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **0:35** Verbuňk, příběh na celý život **0:50** Viac než diaspora.

Pátek 4. 4. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 4. 2014 **6:20** NOEkreace (220. díl) **6:30** Krasohled (4. díl) **7:00** Cvrlikání (26. díl): D.N.A. **8:10** Křížová cesta z Lurd **8:30** Příběhy odvahy a víry: Buď vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti **8:55** Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Dotazy k přednášce Vězením ke svobodě **9:45** Na koberečku **10:00** Klapka s ... (80. díl): Jaroslavem Kolčavou **11:05** Salesiánský magazín **11:20** Mikroregion Hornolidečko **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš **11:50** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přijeme si ... **13:05** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **13:20** Děti Haiti **13:40** Kéfas /SK/: Festival pod věží 2010 **14:05** Chiara „Luca“ Badano: Neobyčejný příběh obyčejné dívky **14:55** Město Leopoldov **15:10** Viac než diaspora **15:25** Pod lupou: Potratová pilulka **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 4. 2014 **16:15** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **17:20** Vzpomínka na Horácko **17:35** Křížová cesta z Lurd **18:00** Cirkus Noeland (10. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň **18:35** Sedmihlásky

– Ztratila sem fěrtůšek **18:40** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **18:50** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **19:05** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Vitorchiano, Itálie **19:35** Zprávy z Věčného města: 4. 4. 2014 [P] **19:45** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **19:55** Z pokladů duše: P. Romuald Rob, OP – Víru lze poznat z historie **20:00** Noemova pošta: duben [L] **21:40** Přijeme si ... **22:00** Nedělní čtení: 5. neděle postní [P] **22:30** Outdoor Films s Davidem Křížkem **0:05** Vyržet a nepadnout **0:35** Život koncilu (3. díl) **0:45** Kouzlo strun.

Sobota 5. 4. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 4. 4. 2014 **6:15** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **6:25** Vyržet a nepadnout **7:00** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **7:15** Poselství svatých: Marie, matka Ježíšova **7:25** Perla Jeseníků Lázně Karlova Studánka **8:25** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **8:30** Cirkus Noeland (10. díl) **9:00** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **9:35** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **9:50** Krasohled (4. díl) **10:20** Na pořadu rodina – Prožívání církevního roku **11:25** Viac než diaspora **11:40** Salesiánský magazín **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Zpravodajské Noeviny: 3. 4. 2014 **12:25** Nedělní čtení: 5. neděle postní **12:55** Přijeme si ... **13:10** Kde se cítíš jako doma [P] **13:25** Zprávy z Věčného města: 4. 4. 2014 **13:40** Odkaz předků (1. díl): Lenešice **13:50** Jak potkávat svět – **15:15** NOEkreace (220. díl) **15:25** Každý den je neděle **16:00** Terra Santa News: 2. 4. 2014 **16:20** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **17:30** Bůh v Tibetu **18:00** Duchovní malby (1. díl) [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň **18:35** Sedmihlásky – Ztratila sem fěrtůšek **18:40** Strání – obec pod Javorínou **19:00** Hudební magazín Mezi pražci [P] **19:40** V souvislostech (48. díl) [P] **20:05** Hlubinami vesmíru s Dr. Tomášem Gráfem, cesta světla 2. díl [P] **20:45** Život koncilu (4. díl) **20:55** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **22:00** Zprávy z Věčného města: 4. 4. 2014 **22:10** Doma, to je něco úžasného... **23:00** Pramen v poušti **23:15** Noční univerzita: Víra z pohledu systematické teologie – David Bouma **0:05** Kéfas /SK/: Festival pod věží 2010 **0:30** Most milosrdenství.

Neděle 6. 4. 2014: 6:15 Bůh v Tibetu **6:40** Ars Vaticana (20. díl) **6:50** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **7:00** Jak potkávat svět – **8:20** Vzpomínka na Horácko **8:35** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **8:45** Pod lupou: Potratová pilulka **9:20** Ceferino Jiménez Malla – Cíkan v nebi **9:50** Kde se cítíš jako doma **10:10** Zprávy z Věčného města: 4. 4. 2014 **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Velké Hoštice [L] **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (48. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne **13:35** Hudební okénko (5. díl) [P] **14:10** Hlubinami vesmíru s dr. Tomášem Gráfem, cesta světla 2. díl **14:50** Kouzlo strun **15:10** Noční univerzita: P. František Lízna, SJ – Dotazy k přednášce Vězením ke svobodě **16:00** NOEkreace (221. díl) [P] **16:10** Salesko **16:30** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka [P] **16:55** Sedmihlásky – Pásló děvča pávy [L] **17:00** Cirkus Noeland (11. díl) [P] **17:35** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **17:50** Prešiel som hranicu **18:50** Zprávy z Věčného města: 4. 4. 2014 **19:10** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **19:25** Poselství svatých: Svatý Josef **19:35** Přijeme si ... [P] **20:00** Vatican magazine (762. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Záznam koncertu z kostela sv. Jana Nepomuckého ve Staré Bělé (SHF 2009) **21:25** V souvislostech (48. díl) **21:50** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **23:00** Nedělní čtení: 5. neděle postní **23:35** Ars Vaticana (20. díl) **23:45** Viac než diaspora **0:05** Zpravodajský souhrn týdne.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA DUBEN 2014

Všeobecný: Aby ti, kdo vládnu, dbali o ochranu celého stvoření a usilovali o spravedlivé rozdělování přírodního bohatství.

Misijní: Aby Zmrtvýchvstalý Pán naplnil nadějí srdce těch, kdo zakoušejí utrpení a nemoci.

Národní: Za naše farnosti, aby byly oporou života z víry novému pokolení křesťanů zrozenému o Velké noci.

SVATÁ HORA – DUBEN 2014

13. 4. Květná neděle. Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30 hod. – v 9.00 a 11.00 hod. začínají průvodem s ratoolestmi. Hudba při mši svatě v 9.00 hod. – Pavel Šmolík: Matoušovy pašije (Svatohorský chrámový sbor).

17. 4. Zelený čtvrtek. Mše na památku poslední večeře v 17.00 hod. Po mši svatě adorace Nejsvětější svátosti v Getsemanské zahradě.

18. 4. Velký pátek. Křížová cesta v parku od 15.00 hod. Velkopáteční obřady s Janovými pašijemi R. Rejška v 17.00 hod.

19. 4. Boží hrob otevřen od 6.30 hod. Obřady **velikonoční vigílie** ve 21.00 hod.

20. 4. Boží hod velikonoční, zsvěcený svátek. Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30 hod. Hudba při liturgii: Velikonoční duchovní písně A. V. Michny z Otradovic. Žehnání pokrmů při každé mši svatě.

21. 4. Pondělí velikonoční. Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30 hod. Velikonoční koncert Svatohorského chrámového sboru v 16.30 hodin.

27. 4. Neděle Božího milosrdenství – 2. neděle velikonoční, svatořečení papežů bl. Jana Pavla II. a bl. Jana XXIII. Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30 hod. Hudba při liturgii v 9.00 hod. – J. Churáček: Missa „Cantate Domino canticum (re)novum“.

3. 5. – 13. arcidiecézní pouť za duchovní povolání – mše svatá v 11.00 hod. (celebruje kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský). Ostatní mše svatě v 7.00, v 9.00 a v 17.00 hod.

Římskokatolická farnost Římov slaví v neděli 27. dubna 2014

MARIÁNSKÉ MODLENÍ v ambitech římovské Lorety a zve na tuto zpívanou **POUŤ RODIN**, konanou věrně v duchu 300leté jezuitské tradice, všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby Rodiny nazaretské. **Program:** 8.30 hodin – mše svatá v kostele Svatého Ducha • 9.15–11.30 hodin – mariánské modlení v ambitech Domku svaté Rodiny nazaretské, který je svatyní rodiny, v níž Loretánskou Pannu vzývají zbožní věřící jako patronku svých rodin a domovů. **Blíže informace** na tel. 387 987 244, mobil 723 064 946 • e-mail: farnostrimov@centrum.cz • internet: www.rimov.eu.

Liturgická čtení

Neděle 30. 3. – 4. neděle postní

1. čt.: 1 Sam 16,1b.6–7.10–13a
Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
2. čt.: Ef 5,8–14
Ev.: Jan 9,1–41
Slovo na den: *Potřel mu tím blátem oči.*

Pondělí 31. 3. – ferie

1. čt.: Iz 65,17–21
Ž 30(29),2+4.5–6.11–12a+13b
Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)
Ev.: Jan 4,43–54
Slovo na den: *Znamení a zázraky.*

Úterý 1. 4. – ferie

1. čt.: Ez 47,1–9.12
Ž 46(45),2–3.5–6.8–9
Odp.: 8 (*S námi je Hospodin zástupů, Bůh Jakubův je naší tvrzí.*)
Ev.: Jan 5,1–3a.5–16
Slovo na den: *Chceš být zdrav?*

Středa 2. 4. – připomínka

sv. Františka z Pauly
1. čt.: Iz 49,8–15
Ž 145(144),8–9.13cd–14.17–18
Odp.: 8a (*Milosrdný a milostivý je Hospodin.*)
Ev.: Jan 5,17–30
Slovo na den: *Jen to, co vidí, že koná Otec.*

Čtvrtek 3. 4. – ferie

1. čt.: Ex 32,7–14
Ž 106(105),19–20.21–22.23
Odp.: 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)
Ev.: Jan 5,31–47
Slovo na den: *Skutky, které konám, svědčí.*

Pátek 4. 4. – připomínka sv. Izidora

1. čt.: Mdr 2,1a.12–22
Ž 34(33),17–18.19–20.21+23
Odp.: 19a (*Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce.*)
Ev.: Jan 7,1–2.10.25–30
Slovo na den: *Nepřišel jsem sám od sebe.*

Sobota 5. 4. – připomínka

sv. Vincence Ferrerského
1. čt.: Jer 11,18–20
Ž 7,2–3.9bc–10.11–12
Odp.: 2a (*Hospodine, můj Bože, k tobě se utíkám.*)
Ev.: Jan 7,40–53
Slovo na den: *Uvěřil v něho někdo z předních mužů?*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. BŘEZNA – 5. DUBNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 3.		PO 31. 3.		ÚT 1. 4.		ST 2. 4.		ČT 3. 4.		PÁ 4. 4.		SO 5. 4.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	363	405	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	363	406	367	410	370	414	373	418	377	422	380	425	384	429
Antifona k Zach. kantiku	363	406	367	411	371	414	374	418	377	422	381	426	384	430
Prosby	364	406	367	411	371	414	374	418	377	422	381	426	384	430
Závěrečná modlitba	364	407	368	411	371	415	374	419	378	423	381	426	385	430
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	364	407	368	412	371	415	375	419	378	423	381	427	385	430
Závěrečná modlitba	364	407	368	411	371	415	374	419	378	423	381	426	385	430
Nešpory:														
	SO 29. 3.													
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	297
Antifony	361	404	365	408	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	361	404	366	409	369	413	372	416	376	420	379	424	382	428
Ant. ke kant. P. M.	362	404	366	409	369	413	373	417	376	421	379	424	383	428
Prosby	362	405	366	409	370	413	373	417	376	421	379	425	383	428
Záv. modlitba	364	407	364	407	368	411	371	415	374	419	378	423	381	426
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

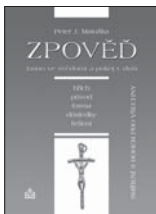
Z TITULŮ MCM s. r. o.

ZPOVĚĎ

Peter J. Matuska • Ze slovenštiny přeložila Isabela Oravová • Předmluva k českému vydání doc. Josef Beneš, Th.D.

Autor uvádí věřícího křesťana nenásilným způsobem do praxe přípravy na svátost smíření. Seznamuje jej s etickými aspekty, které souvisejí s daným tématem. Není však jen pouhým výčtem hříchů a provinění, ale zabývá se aktuálními problémy dnešního člověka (např. nezaměstnanosti) a nevyhýbá se ani ožehavým tématům, jako jsou prostituce, homosexualita, manželská nevěra apod. Záměrem díla není drtit člověka pocitem viny, ale hledání správné cesty, a to v souladu s učením magisteria církve. Orientaci v textu usnadňuje rejstřík klíčových slov. Dílo lze doporučit každému, kdo chce vykonat hlubší reflexi nad svým dosavadním životem a kdo má v náboženské oblasti určitou erudici.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Dotisk druhého vydání
Brož., 110x150 mm, 278 stran, 219 Kč
Úryvek z knihy najdete na str. 8.*

je dech duše. Často se nemodlíme, protože si myslíme, že je to těžké, nebo že je těžké vzpomenout si na všechny, za které je třeba se modlit. Tato pomůcka nám jednoduše připomíná, za co se modlit.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 120x100 mm, křídový papír, 16 stran, 29 Kč*

DOBROTA A MILOSRDENSTVÍ

Papež František • Z italského přeložila Kateřina Lachmanová

Drobná dárková knížečka s krátkými texty a fotografiemi Svatého otce Františka.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 120x100 mm, křídový papír, 16 stran, 29 Kč*

ZKAŽENOST A HŘÍCH

Jorge Mario Bergoglio - František • Z italského přeložil Milan Glaser SJ • Podle španělského originálu revidovala a předmluvu k původnímu španělskému vydání přeložila Anna Mátíková FSP

Dnes se často poukazuje na zkaženost společnosti a na „morální krizi“, kterou prochází různé instituce. Jakákoliv sociální zvrácenost však není ničím jiným než důsledkem zvrácenosti srdce. Jak dochází k tomu, že se lidské srdce zkazí? Je zkaženost tožná s hříchem? Jak může společnost i jednotlivec předcházet mravní zkaženosti, když víme, že všichni jsme hříšníci? Jorge Mario Bergoglio (papež František) odpovídá na tyto otázky krátkou etickou úvahou, postavenou především na evangeliu a na ignaciánské spiritualitě.

Paulínky • Brož., 104x150 mm, 64 stran, 89 Kč

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MODLITBA NA PRSTECH RUKY

Papež František • Z italského přeložil Jiří Pešek • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Drobná knížečka s krátkou modlitbou na pěti prstech ruky a citací z Písma svatého. Modlitba

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.